Obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej i administracja morska.

Dz.U.2026.1305 t.j. z dnia 2026.10.08

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 8 października 2026r.

tekst jednolity

Wejście w życie:
1 lipca 1991 r.

USTAWA

z dnia 21 marca 1991 r.

o *obszarach morskich* Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej [1]

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres przedmiotowy *ustawy*; przepisy *ustawy* a umowy międzynarodowe]

1. *Ustawa* określa położenie prawne *obszarów morskich* Rzeczypospolitej Polskiej, pasa nadbrzeżnego, portów i przystani morskich oraz zasady korzystania z tych obszarów, a także organy administracji morskiej i ich kompetencje oraz zadania Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej.

2. Przepisów *ustawy* nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 2. [Polskie *obszary morskie*]

1. *Obszarami morskimi* Rzeczypospolitej Polskiej są:
   1) morskie wody wewnętrzne,
   2) morze terytorialne,
   3) strefa przyległa,
   4) wyłączna strefa ekonomiczna

- zwane dalej "polskimi *obszarami morskimi*".

2. Morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne wchodzą w skład terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Zwierzchnictwo terytorialne Rzeczypospolitej Polskiej nad morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym rozciąga się na wody, przestrzeń powietrzną nad tymi wodami oraz na dno morskie wód wewnętrznych i morza terytorialnego, a także na wnętrze ziemi pod nimi.

Art. 3. [Strefy zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa; strefy niebezpieczne dla żeglugi i rybołówstwa]

1. Jeżeli wymagają tego potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa:

   1) na morskich wodach wewnętrznych oraz na morzu terytorialnym mogą być ustanawiane strefy zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa;

   2) poza morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym mogą być ogłaszane strefy niebezpieczne dla żeglugi lub rybołówstwa. 1a. Strefy, o których mowa w ust. 1, mogą być zamykane na stałe albo na czas określony. Czasowe przejście przez strefę zamkniętą jest możliwe po uzyskaniu zgody właściwego kierownika jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, określonego w przepisach wydawanych na podstawie ust. 2.

2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, w drodze rozporządzenia:

   1) ustanawia strefy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określając granicę każdej ze stref, zgodnie z państwowym systemem odniesień przestrzennych,

   2) określa sposób rozpowszechniania informacji o terminach zamykania stref oraz warunki i tryb czasowego umożliwienia przejścia przez strefę zamkniętą dla żeglugi i rybołówstwa

- mając na względzie konieczność zapewnienia obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa żeglugi, ochrony życia i mienia na morzu.

Art. 3a. [Zasady prowadzenia działań na *obszarach morskich* w celu obrony lub bezpieczeństwa państwa]

Działania prowadzone na *obszarach morskich*, w tym których wyłącznym celem jest obrona lub bezpieczeństwo państwa, przeprowadza się, w stopniu racjonalnym, przy podjęciu niezbędnych środków na rzecz osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska morskiego, w szczególności zapewniając pobór próbek w punktach pomiarowych zlokalizowanych na polskich *obszarach morskich* dla celów monitoringu wód, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 2 *ustawy* z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 z późn. zm.).

Art. 3b.

1. Właściwy dyrektor urzędu morskiego może, w drodze zarządzenia, czasowo zamknąć dla żeglugi i rybołówstwa obszar znajdujący się na morskich wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym, na którym będą przeprowadzane testy statków autonomicznych (nieposiadających załogi), oraz określić zasady przeprowadzania takich testów.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego wydaje po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego. Brak wydania opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu zarządzenia uważa się za opinię pozytywną.

DZIAŁ II

Polskie *obszary morskie*

Rozdział 1

Morskie wody wewnętrzne

Art. 4. [Morskie wody wewnętrzne]

Morskimi wodami wewnętrznymi są:

1) część Jeziora Nowowarpieńskiego i część Zalewu Szczecińskiego wraz ze Świną i Dziwną oraz Zalewem Kamieńskim, znajdująca się na wschód od granicy państwowej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec, oraz rzeka Odra pomiędzy Zalewem Szczecińskim a wodami portu Szczecin;

2) część Zatoki Gdańskiej zamknięta linią podstawową morza terytorialnego;

3) część Zalewu Wiślanego, znajdująca się na południowy zachód od granicy państwowej między Rzecząpospolitą Polską a Federacją Rosyjską na tym Zalewie;

4) wody portów określone od strony morza linią łączącą najdalej wysunięte w morze stałe urządzenia portowe, stanowiące integralną część systemu portowego;

5) wody znajdujące się pomiędzy linią brzegu morskiego ustaloną zgodnie z przepisami *ustawy* z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne a linią podstawową morza terytorialnego.

Rozdział 2

Morze terytorialne

Art. 5. [Zasięg morza terytorialnego]

1. Morzem terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej jest obszar wód morskich o szerokości 12 mil

morskich (22 224 m), liczonych od linii podstawowej tego morza.

2. Linię podstawową morza terytorialnego, zwaną dalej "linią podstawową", stanowi linia łącząca odpowiednie punkty wyznaczające najniższy stan wody wzdłuż wybrzeża albo inne punkty wyznaczone zgodnie z zasadami określonymi w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzonej w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r. (Dz. U. z 2002 r. poz. 543).

2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy przebieg linii podstawowej w formie tekstowej i graficznej zgodnie z państwowym systemem odniesień przestrzennych, uwzględniając zasady określone w Konwencji, o której mowa w ust. 2.

3. Zewnętrzną granicę morza terytorialnego stanowi linia, której każdy punkt jest oddalony o 12 mil morskich od najbliższego punktu linii podstawowej, z zastrzeżeniem ust. 4.

3a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy morza terytorialnego w formie tekstowej i graficznej, zgodnie z państwowym systemem odniesień przestrzennych, z uwzględnieniem umów międzynarodowych dotyczących granicy państwowej.

4. Redy, na których odbywa się normalnie załadunek, wyładunek i kotwiczenie statków, położone całkowicie lub częściowo poza obszarem wód morskich określonym zgodnie z ust. 1 i 3, są włączone do morza terytorialnego.

5. Granice red, o których mowa w ust. 4, określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 6. [Prawo nieszkodliwego przepływu]

1. Obce statki, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3, korzystają z prawa nieszkodliwego przepływu przez morze terytorialne Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Nieszkodliwy przepływ oznacza żeglugę przez morze terytorialne w celu:

1) przejścia przez nie bez wchodzenia na morskie wody wewnętrzne lub bez dobijania do urządzeń portowych albo znajdujących się poza morskimi wodami wewnętrznymi urządzeń redowych;

2) wejścia lub opuszczenia morskich wód wewnętrznych;

3) dobijania lub opuszczania urządzeń portowych albo redowych, o których mowa w pkt 1.

3. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określa przepływ okrętów wojennych obcych państw przez polskie morze terytorialne oraz warunki ich wejścia na polskie morskie wody wewnętrzne.

Art. 7. [Reguły nieszkodliwego przepływu]

Przepływ powinien być nieprzerwany i szybki. Zatrzymanie się lub kotwiczenie jest dozwolone wyłącznie, jeżeli wiąże się ze zwyczajną żeglugą lub jest konieczne ze względu na siłę wyższą albo

inne niebezpieczeństwo lub też w celu udzielenia pomocy ludziom, jak również statkom morskim bądź powietrznym znajdującym się w niebezpieczeństwie. Obce statki rybackie podczas przepływu są obowiązane usunąć z pokładu sprzęt rybacki lub złożyć go w sposób wyłączający użycie.

Art. 8. [Warunki uznania przepływu za nieszkodliwy]

Przepływ uważa się za nieszkodliwy dopóty, dopóki nie zagraża pokojowi, porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. [Przepływ zagrażający pokojowi, porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu *RP*]

Przepływ uważa się za zagrażający pokojowi, porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli obcy statek lub okręt wojenny podejmuje na morzu terytorialnym działania polegające na:

1) groźbie użycia siły lub użyciu siły przeciwko suwerenności, integralności terytorialnej lub niezawisłości politycznej Rzeczypospolitej Polskiej albo pogwałceniu w jakikolwiek inny sposób zasad prawa międzynarodowego zawartych w Karcie Narodów Zjednoczonych;

2) ćwiczeniach lub użyciu broni wszelkiego rodzaju;

3) zbieraniu informacji na szkodę obronności lub bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;

4) propagandzie mającej na celu osłabienie obronności lub bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;

5) startowaniu, lądowaniu lub przyjmowaniu na pokład jakiegokolwiek statku powietrznego;

6) startowaniu, lądowaniu lub przyjmowaniu na pokład jakiegokolwiek urządzenia wojskowego;

7) ładowaniu lub wyładowywaniu towarów, walut albo przyjmowaniu na statek lub wysadzaniu ze statku ludzi z naruszeniem przepisów celnych, skarbowych, imigracyjnych lub sanitarnych Rzeczypospolitej Polskiej;

8) umyślnym zanieczyszczeniu morza;

9) uprawianiu rybołówstwa;

10) prowadzeniu badań lub działalności hydrograficznej;

11) zakłócaniu systemu łączności lub innych urządzeń i instalacji Rzeczypospolitej Polskiej;

12) wszelkich innych działaniach niezwiązanych bezpośrednio z przepływem.

Art. 10. [Delegacja ustawowa - wyznaczanie tras przepływu, systemów rozgraniczenia ruchu i zgłaszania pozycji statku, sposób sprawowania kontroli ruchu statków]

1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo żeglugi, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia,

może wyznaczyć na morzu terytorialnym trasy przepływu, systemy rozgraniczenia ruchu i zgłaszania pozycji statku, a także określić sposób sprawowania kontroli ruchu statków w tym systemie.

2. Trasy przepływu i systemy rozgraniczenia ruchu uwidacznia się na mapach morskich.

Art. 11. [Obowiązki obcych statków korzystających z prawa nieszkodliwego przepływu]

Obce statki korzystające z prawa nieszkodliwego przepływu przez morze terytorialne są obowiązane do przestrzegania prawa polskiego oraz przepisów międzynarodowych dotyczących zapobiegania zderzeniom na morzu i ochrony środowiska morskiego.

Art. 12. [Zakres polskiej jurysdykcji karnej w przypadku przestępstw popełnionych na obcych statkach podczas przepływu przez morze terytorialne]

1. Polskiej jurysdykcji karnej nie stosuje się odnośnie do przestępstw popełnionych na obcych statkach podczas przepływu przez morze terytorialne, chyba że:

1) skutki przestępstwa rozciągają się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) przestępstwo narusza spokój lub porządek publiczny na morzu terytorialnym;

3) kapitan statku, przedstawiciel dyplomatyczny lub konsularny państwa bandery statku zwróci się do właściwych polskich organów o pomoc;

4) jest to konieczne do zwalczania nielegalnego handlu narkotykami lub substancjami psychotropowymi.

2. Przepisy ust. 1 nie ograniczają wykonywania polskiej jurysdykcji karnej, jeżeli obcy statek przepływa przez morze terytorialne po opuszczeniu polskich morskich wód wewnętrznych.

3. W stosunku do obcego statku przepływającego przez morze terytorialne nie podejmuje się żadnych czynności w związku z przestępstwem popełnionym przed wejściem statku na polskie morze terytorialne, jeżeli statek, płynąc z obcego portu, przepływa jedynie przez to morze, nie wchodząc na morskie wody wewnętrzne.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli czyn naruszył prawa Rzeczypospolitej Polskiej określone w art. 17, jak również w wypadku ścigania sprawców zanieczyszczeń środowiska morskiego.

5. Organy podejmujące czynności z zakresu jurysdykcji karnej, na wniosek kapitana statku, są obowiązane powiadomić przedstawicielstwo dyplomatyczne lub właściwy urząd konsularny państwa bandery.

Art. 13. [Zakaz zatrzymywania obcego statku przepływającego przez polskie morze terytorialne, prowadzenia wobec niego egzekucji ani dokonywania jego zajęcia]

1. Nie można zatrzymać obcego statku przepływającego przez polskie morze terytorialne, w celu dokonania jakiejkolwiek czynności w postępowaniu cywilnym w stosunku do osoby fizycznej

znajdującej się na statku.

2. W stosunku do obcego statku przepływającego przez polskie morze terytorialne nie można prowadzić egzekucji ani dokonywać zajęcia statku w związku z jakimkolwiek postępowaniem cywilnym, chyba że dotyczy ono roszczeń wynikających ze zobowiązań powstałych podczas lub w związku z przepływem statku przez polskie morskie wody wewnętrzne lub polskie morze terytorialne.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy obcy statek stoi na polskim morzu terytorialnym lub przepływa przez to morze po opuszczeniu polskich morskich wód wewnętrznych.

Rozdział 2a

Strefa przyległa

Art. 13a. [Zasięg strefy przyległej]

1. Ustanawia się strefę przyległą do morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, której zewnętrzna granica jest oddalona niewięcej niż 24 mile morskie od linii podstawowej.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy przebieg zewnętrznej granicy strefy przyległej w formie tekstowej i graficznej zgodnie z państwowym systemem odniesień przestrzennych, z uwzględnieniem zasad określonych w Konwencji, o której mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 13b. [Uprawnienia *RP* w strefie przyległej]

W strefie przyległej Rzeczpospolita Polska ma prawo do:

1) zapobiegania naruszaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej polskich przepisów celnych, skarbowych, dotyczących nielegalnej imigracji i sanitarnych;

2) ścigania, zatrzymywania i karania sprawców naruszeń przepisów, o których mowa w pkt 1, jeżeli:

a) miały one miejsce na terytorium lądowym, morskich wodach wewnętrznych, albo morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej albo

b) obowiązek ścigania, zatrzymania i karania sprawców wynika z prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Rozdział 3

Wyłączna strefa ekonomiczna

Art. 14. [Ustanowienie wyłącznej strefy ekonomicznej]

Ustanawia się wyłączną strefę ekonomiczną Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 15. [Położenie wyłącznej strefy ekonomicznej]

Wyłączna strefa ekonomiczna jest położona na zewnątrz morza terytorialnego i przylega do tego morza. Obejmuje ona wody, dno morza i znajdujące się pod nim wnętrze ziemi.

Art. 16. [Granice wyłącznej strefy ekonomicznej]

1. Granice wyłącznej strefy ekonomicznej określają umowy międzynarodowe.

2. W razie braku umów międzynarodowych, o których mowa w ust. 1, Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić przebieg granicy wyłącznej strefy ekonomicznej.

Art. 17. [Uprawnienia *RP* w wyłącznej strefie ekonomicznej]

Rzeczypospolitej Polskiej przysługują w wyłącznej strefie ekonomicznej:

1) suwerenne prawa w celu rozpoznawania, zarządzania i eksploatacji zasobów naturalnych, zarówno żywych, jak i mineralnych, dna morza i wnętrza ziemi pod nim oraz pokrywających je wód, a także ochrona tych zasobów oraz suwerenne prawa w odniesieniu do innych gospodarczych przedsięwzięć w strefie;

2) władztwo w zakresie:

a) budowania i użytkowania sztucznych wysp, konstrukcji i innych urządzeń,

b) badań,

c) ochrony i zachowania środowiska morskiego;

3) inne uprawnienia przewidziane w prawie międzynarodowym.

Art. 18. [Uprawnienia obcych państw w wyłącznej strefie ekonomicznej]

Obce państwa korzystają w wyłącznej strefie ekonomicznej z wolności żeglugi i przelotu, układania kabli podmorskich i rurociągów oraz innych, zgodnych z prawem międzynarodowym, sposobów korzystania z morza, wiążących się z tymi wolnościami, z zastrzeżeniem przepisów *ustawy*.

Art. 19. [Obowiązywanie prawa polskiego dotyczącego ochrony środowiska w wyłącznej strefie ekonomicznej]

W wyłącznej strefie ekonomicznej obowiązuje prawo polskie dotyczące ochrony środowiska.

Art. 20.

(uchylony)

Art. 21.

(uchylony)

Art. 22. [Wyłączne prawo *RP* do wznoszenia konstrukcji i urządzeń w celu gospodarczego

badania i eksploatacji wyłącznej strefy ekonomicznej]

1. Rzeczpospolita Polska ma wyłączne prawo wznoszenia, udzielania pozwoleń na wznoszenie i wykorzystywanie w wyłącznej strefie ekonomicznej sztucznych wysp, wszelkiego rodzaju konstrukcji i urządzeń przeznaczonych do przeprowadzania badań, rozpoznawania lub eksploatacji zasobów, jak również w odniesieniu do innych przedsięwzięć w zakresie gospodarczego badania i eksploatacji wyłącznej strefy ekonomicznej, w szczególności wykorzystania w celach energetycznych wody, prądów morskich i wiatru.

2. Sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, o których mowa w ust. 1, podlegają prawu polskiemu.

Rozdział 4

Sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia oraz kable lub rurociągi

Art. 23. [Zasady wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich *obszarach morskich*]

1. Wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich *obszarach morskich* wymaga uzyskania pozwolenia ustalającego ich lokalizację oraz określającego warunki ich wykorzystania na tych obszarach.

1a. Zakazuje się wznoszenia i wykorzystywania morskich farm wiatrowych, o których mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 498 i 1535 oraz z 2026 r. poz. 516), na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.

1b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji:

1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych:

a) na *obszarze morskich* wód wewnętrznych lub morza terytorialnego, jeżeli dla tych obszarów nie został przyjęty plan, o którym mowa w art. 37a ust. 1, i przedsięwzięcia te wymagają pozwolenia na budowę,

b) w wyłącznej strefie ekonomicznej;

2) właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych na *obszarach morskich* wód wewnętrznych lub morza terytorialnego, jeżeli dla tych obszarów:

a) został przyjęty plan, o którym mowa w art. 37a ust. 1,

b) nie został przyjęty plan, o którym mowa w art. 37a ust. 1, i przedsięwzięcia te nie wymagają pozwolenia na budowę.

1c. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest zlokalizowane na morskich wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym, a właściwym do wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest dwóch lub więcej dyrektorów urzędów morskich, pozwolenie wydaje dyrektor urzędu morskiego, właściwy dla obszaru, na którym znajduje się większa część przedsięwzięcia.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, energii, gospodarki, gospodarki surowcami energetycznymi, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku wznoszenia lub wykorzystywania morskich farm wiatrowych i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2a. Organy, o których mowa w ust. 2, wydają opinię w terminie niedłuższym niż 90 dni od dnia otrzymania wniosku; niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń.

2b. Opiniowanie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku przedsięwzięć niewymagających pozwolenia na budowę, dla których pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego.

3. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego wydanie spowodowałoby wystąpienie zagrożenia dla:

1) środowiska, zasobów morza lub zasobów podmorskich, w tym racjonalnej gospodarki złożami kopalin;

2) interesu gospodarki narodowej;

3) obronności i bezpieczeństwa państwa;

4) bezpieczeństwa żeglugi morskiej;

5) bezpiecznego uprawiania rybołówstwa morskiego;

6) bezpieczeństwa lotów statków powietrznych;

7) podwodnego dziedzictwa archeologicznego;

8) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego oraz znajdującego się pod nim wnętrza ziemi;

9) realizacji funkcji podstawowych, o których mowa w art. 37a ust. 3, o ile zostały określone.

4. Organy, o których mowa w ust. 2, wskazują na podstawie przepisów odrębnych wystąpienie zagrożeń, o których mowa w ust. 3, lub szczegółowe warunki i wymagania, o których mowa w ust. 5

.

5. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się rodzaj przedsięwzięcia i jego lokalizację za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, charakterystyczne parametry techniczne przedsięwzięcia, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych lub szczegółowych kryteriów oceny wniosków, za które wnioskodawca uzyskał punkty w postępowaniu rozstrzygającym, o którym mowa w art. 27d ust. 1, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

5a. Charakterystycznymi parametrami technicznymi przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 5, dotyczącego morskiej farmy wiatrowej są:

1) liczba i wymiary obiektów budowlanych lub tymczasowych obiektów budowlanych, w tym morskich turbin wiatrowych, stacji elektroenergetycznych oraz zlokalizowanych na morzu stacji serwisowych lub mieszkalnych;

2) przewidywana roczna ilość energii elektrycznej wytwarzanej w tej morskiej farmie wiatrowej;

3) maksymalna moc zainstalowana morskiej farmy wiatrowej;

4) minimalny rozstaw morskich turbin wiatrowych;

5) sposób układania, w tym zakres głębokości zakopania, kabli łączących poszczególne morskie turbiny wiatrowe ze stacjami elektroenergetycznymi zlokalizowanymi na morzu oraz ich parametry techniczne;

6) maksymalna całkowita wysokość morskiej turbiny wiatrowej wraz z rotorem;

7) minimalna i maksymalna średnica wirnika morskiej turbiny wiatrowej;

8) minimalna odległość pomiędzy średnim poziomem morza a łopatą morskiej turbiny wiatrowej w najniższym położeniu;

9) rodzaj podwodnych konstrukcji wsporczych oraz fundamentów morskich turbin wiatrowych i pozostałych nawodnych obiektów morskiej farmy wiatrowej;

10) maksymalna wysokość konstrukcji wsporczych morskich turbin wiatrowych wraz z sekcją łącznikową oraz pozostałych nawodnych obiektów morskiej farmy wiatrowej ponad średni poziom morza;

11) technologia wyprowadzenia mocy i parametry techniczne wewnętrznych sieci elektroenergetycznych morskiej farmy wiatrowej;

12) maksymalna ilość olejów i smarów stosowanych w pojedynczej morskiej turbinie wiatrowej;

13) liczba i wielkość wykorzystywanych jednostek pływających w podziale na etapy: budowy, eksploatacji i likwidacji.

5b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii

elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów jest wydawane wyłącznie w przypadku uzyskania przez wnioskodawcę wstępnych warunków przyłączenia albo warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów.

6. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres niezbędny do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, jednak niedłuższy niż 35 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części stała się ostateczna.

6a. Jeżeli w okresie 8 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot, któremu udzielono pozwolenia, nie uzyska pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia realizowanego etapowo objętego tym pozwoleniem organ, który wydał pozwolenie stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

6b. Jeżeli podmiot, któremu udzielono pozwolenia, niepóźniej niż 60 dni przed upływem 8 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, złoży organowi, który wydał pozwolenie, wyjaśnienia na piśmie i dokumenty potwierdzające podjęcie wszystkich czynności wymaganych przez prawo, zmierzających do uzyskania pozwolenia na budowę, termin, o którym mowa w ust. 6a, zostaje przedłużony na czas niezbędny do uzyskania pozwolenia na budowę, jednak niedłuższy niż 2 lata od dnia, w którym upłynął 8-letni termin od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1. Przedłużenie terminu stwierdza, w drodze decyzji, organ, który wydał pozwolenie.

6c. Jeżeli w ciągu:

1) 3 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na budowę stała się ostateczna, nie zostanie rozpoczęta budowa sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń albo

2) 5 lat od dnia rozpoczęcia budowy nie zostanie podjęte wykorzystywanie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń, a w przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, jeżeli w ciągu 5 lat od dnia rozpoczęcia instalacji fundamentów morskich turbin wiatrowych lub stacji elektroenergetycznych zlokalizowanych na morzu, nie zostanie uzyskana koncesja na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części

- organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

6d. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji stwierdzić dla całości lub, w przypadku etapowanego przedsięwzięcia, dla części obszaru objętego pozwoleniem, jego wygaśnięcie, jeżeli wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń, jest niezgodne z warunkami określonymi w pozwoleniu, jednocześnie nakładając karę pieniężną, o której mowa w art. 55 ust. 2.

6e. W przypadku utraty ważności pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub stwierdzenia jego wygaśnięcia organ, który wydał pozwolenie, może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, któremu udzielono pozwolenia, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu konstrukcji, urządzeń i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, określając warunki i termin wykonania tych czynności.

6ea. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej lub właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, w zakresie swojej właściwości, może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, który wzniósł lub wykorzystywał sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu sztucznych wysp, konstrukcji, urządzeń i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, jeżeli ich usunięcie nie spowoduje wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w ust. 3, określając warunki i termin wykonania tych czynności.

6f. Jeżeli konstrukcje, urządzenia i elementy infrastruktury oraz szkody w środowisku nie zostaną usunięte zgodnie z warunkami i terminami określonymi w decyzji, o której mowa w ust. 6e lub 6ea, prace te mogą być wykonane przez właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego na koszt podmiotu zobowiązanego decyzją do wykonania tych prac.

6g. Jeżeli sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia zostały wzniesione oraz były wykorzystywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał pozwolenie, może przedłużyć jego ważność na okres do 20 lat. Przedłużenie ważności następuje w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później niż 120 dni przed upływem terminów określonych w ust. 6. Przepisy ust. 2-5, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 27c-27p nie stosuje się.

7. (uchylony)

8. W przypadku nieprzyjęcia planu, o którym mowa w art. 37a, gdy znajduje się on na etapie opracowywania, postępowanie o wydanie pozwolenia może zostać zawieszone do czasu przyjęcia planu. Postępowanie o wydanie pozwolenia może także zostać zawieszone w przypadku podjęcia przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej decyzji o przystąpieniu do zmiany planu, o której mowa w art. 37i ust. 4, do dnia przyjęcia tej zmiany, niedłużej jednak niż na okres 3 lat.

Art. 23a.

(uchylony)

Art. 24. [Strefy bezpieczeństwa wokół sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń]

1. Wokół sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń lub ich zespołów rozumianych jako grupa sztucznych wysp, konstrukcji lub urządzeń znajdujących się od siebie niedalej niż 1000 m, a także kabli lub rurociągów lub ich grup, właściwy dyrektor urzędu morskiego może, w drodze zarządzenia, ustanowić strefy bezpieczeństwa dostosowane do rodzaju i przeznaczenia sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń lub ich zespołów, kabli lub rurociągów, sięgające niedalej niż 500 m od każdego punktu ich zewnętrznej krawędzi, chyba że inny zasięg strefy jest dozwolony przez powszechnie przyjęte standardy międzynarodowe lub zalecony przez właściwą organizację międzynarodową.

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego określa warunki poruszania się w obszarze strefy bezpieczeństwa, w szczególności może wprowadzić ograniczenia żeglugi, rybołówstwa, uprawiania sportów wodnych lub nurkowych lub prac podwodnych.

3. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego wydaje po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rybołówstwa. Brak wydania opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu zarządzenia uważa się za opinię pozytywną.

4. Postanowienia ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do ustanowienia strefy bezpieczeństwa wokół akwenu, na którym jest prowadzona budowa sztucznych wysp, ustawianie konstrukcji i urządzeń, jeżeli obowiązek ustanowienia takiej strefy wynika z postanowień planu, o którym mowa w art. 37a.

Art. 24a. [Strefy bezpieczeństwa wokół zakładów zajmujących się poszukiwaniem, rozpoznawaniem lub wydobywaniem węglowodorów ze złóż]

1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach *obszarów morskich* Rzeczypospolitej Polskiej dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, ustanawia strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24, wokół zakładu i zakładu górniczego w rozumieniu *ustawy* z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69).

2. Zabrania się wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych oraz przebywania statków w tej strefie.

3. Dozwolone jest wchodzenie statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych:

1) w związku z układaniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem kabli lub rurociągów w tej strefie lub w odległości 50 metrów od tej strefy;

2) w celu świadczenia usług na rzecz sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie lub

przewożenia osób i towarów do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz z tych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie;

3) w celu dokonania przez właściwy organ nadzoru górniczego kontroli zakładu i zakładu górniczego;

4) w związku z ratowaniem życia lub mienia;

5) z powodu złej pogody;

6) w przypadku gdy statki są w niebezpieczeństwie;

7) jeżeli dyrektor właściwego urzędu morskiego lub przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach *obszarów morskich* Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w *ustawie* z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, udzieli na to zgody.

Art. 24b. [Strefy bezpieczeństwa wokół morskich turbin wiatrowych]

1. Dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, ustanawia strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24, wokół każdej morskiej turbiny wiatrowej oraz stacji elektroenergetycznej zlokalizowanej na morzu, o których mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strefy bezpieczeństwa sięgają niemniej niż 150 m i niedalej niż 500 m od każdego punktu ich zewnętrznej krawędzi, chyba że inny zasięg strefy jest dozwolony przez powszechnie przyjęte standardy międzynarodowe lub zalecony przez właściwą organizację międzynarodową.

3. Zabrania się wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej na podstawie ust. 1 oraz przebywania statków w tej strefie.

4. Dozwolone jest wchodzenie statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej na podstawie ust. 1:

1) w związku z układaniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem kabli lub rurociągów w tej strefie lub w odległości 50 metrów od tej strefy;

2) w celu świadczenia usług na rzecz sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie lub przewożenia osób i towarów do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz z tych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie;

3) w związku z ratowaniem życia lub mienia;

4) z powodu złej pogody;

5) w przypadku gdy statki są w niebezpieczeństwie;

6) jeżeli dyrektor właściwego urzędu morskiego lub wytwórca w rozumieniu art. 3 pkt 12

ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, udzieli na to zgody.

Art. 25. [Publikacja informacji o budowie sztucznych wysp, ustawianiu konstrukcji i urządzeń, ustanowieniu stref bezpieczeństwa]

Informacje o budowie sztucznych wysp, ustawianiu konstrukcji i urządzeń, ustanowieniu wokół nich stref bezpieczeństwa, jak również całkowitej lub częściowej likwidacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń są podawane do publicznej wiadomości w urzędowych publikacjach Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

Art. 26. [Pozwolenie na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów na *obszarach morskich* wód wewnętrznych i morza terytorialnego]

1. Układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów na *obszarach morskich* wód wewnętrznych i morza terytorialnego wymaga uzyskania pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki ich utrzymywania na tych obszarach.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, gospodarki surowcami energetycznymi, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Jeżeli ułożenie kabli lub rurociągów jest projektowane na *obszarach morskich* wód wewnętrznych i morza terytorialnego, a będą one przebiegały również na odcinku lądowym - pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta zgodnie z właściwością miejscową tego organu.

4. Do pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 23 ust. 1c, 2a, 3-5 oraz 5b stosuje się odpowiednio.

5. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres niezbędny do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów, jednak niedłuższy niż 35 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest

wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części, z której jest wyprowadzana moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów, stała się ostateczna. W przypadku gdy zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy jest wykorzystywany przez więcej niż jedną morską farmę wiatrową, 30-letni termin, o którym mowa w zdaniu drugim, rozpoczyna bieg od dnia, w którym stała się ostateczna pierwsza decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej dla którejkolwiek z tych morskich farm wiatrowych lub ich części, z której jest wyprowadzana moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów.

6. Jeżeli w okresie:

1) 10 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, nie zostanie rozpoczęte układanie kabli lub rurociągów albo

2) 15 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, nie zostanie podjęte wykorzystywanie kabli lub rurociągów zgodnie z warunkami określonymi w tym pozwoleniu, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów nie zostanie uzyskana decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w morskiej farmie wiatrowej lub jej części, z której jest wyprowadzana moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów

- organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

7. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji stwierdza dla całości lub, w przypadku przedsięwzięcia realizowanego etapami, dla części obszaru objętego pozwoleniem, jego wygaśnięcie, jeżeli układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów jest niezgodne z warunkami określonymi w pozwoleniu i jednocześnie nakłada karę pieniężną, o której mowa w art. 55 ust. 2. Przepisy art. 23 ust. 6e i 6f stosuje się odpowiednio.

7a. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, który układał lub utrzymywał kable lub rurociągi bez uzyskania pozwolenia, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu kabli, rurociągów i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, jeżeli ich usunięcie nie spowoduje wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 23 ust. 3, określając warunki i termin wykonania tych czynności. Przepis art. 23 ust. 6f stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli kable lub rurociągi zostały ułożone i były utrzymywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał pozwolenie, może przedłużyć jego ważność na okres do 20 lat. Przedłużenie ważności pozwolenia następuje w drodze

decyzji, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony niepóźniej niż 120 dni przed upływem terminów określonych w ust. 5. Przepisy art. 23 ust. 2a, 3-5 i 5b, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 27. [Układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej]

1. Układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej jest dozwolone, jeśli nie utrudnia to wykonywania praw Rzeczypospolitej Polskiej i pod warunkiem uzgodnienia ich lokalizacji oraz sposobów utrzymywania z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wydaje decyzję w tym zakresie po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, gospodarki surowcami energetycznymi, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

1a. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 ust. 2a, 3-5, 5b, 6e i 6f oraz art. 26 ust. 5, 6 i 8.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może cofnąć zgodę w razie niespełniania uzgodnionych warunków układania i utrzymywania kabli i rurociągów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, który układał lub utrzymywał kable lub rurociągi bez uzyskania uzgodnienia, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu kabli, rurociągów i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, jeżeli ich usunięcie nie spowoduje wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 23 ust. 3, określając warunki i termin wykonania tych czynności. Przepis art. 23 ust. 6f stosuje się odpowiednio.

Art. 27a. [Elementy wniosków o wydanie pozwolenia lub uzgodnienia]

1. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, powinien zawierać nazwę, oznaczenie siedziby i adres wnioskodawcy, szczegółowe określenie przedsięwzięcia wymagającego pozwolenia i jego celu ze wskazaniem:

   1) proponowanej lokalizacji określonej za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, a w przypadku przedsięwzięć niewymagających pozwolenia na budowę zlokalizowanych na morskich wodach wewnętrznych współrzędnych naniesionych na mapę morską, mapę zasadniczą lub mapę ewidencyjną, wyznaczających akwen przeznaczony na realizację i eksploatację przedsięwzięcia; w przypadku gdy proponowana lokalizacja dotyczy morskiej farmy wiatrowej, lokalizacja ta musi odpowiadać obszarowi

określonemu w załączniku nr 2 do *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;

2) powierzchni akwenu przeznaczonego na realizację i eksploatację przedsięwzięcia oraz okresu niezbędnego do realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia;

3) charakterystycznych parametrów technicznych i wartości planowanego przedsięwzięcia, łącznie z przedstawieniem etapów i harmonogramu realizacji przedsięwzięcia oraz z przedstawieniem sposobów przekazywania produktu na ląd; w przypadku morskich farm wiatrowych minimalny zakres informacji o charakterystycznych parametrach technicznych określa art. 23 ust. 5a; wartość planowanego przedsięwzięcia podaje się dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej;

4) oceny skutków ekonomicznych, społecznych i oddziaływania na środowisko.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

1) zaświadczenie albo oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru zawierające w szczególności numer tego wpisu, jeżeli wnioskodawca jest podmiotem innym niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej;

2) opis technologii planowanego przedsięwzięcia;

3) informacje o środowisku znajdującym się w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

4) opis potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko i jego zasoby naturalne zarówno żywe, jak i mineralne oraz ich ocenę;

5) opis środków zmniejszających szkodliwe oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko morskie;

6) opis przyjętych założeń i zastosowanych metod prognozy oraz wykorzystanych danych o środowisku morskim, ze wskazaniem trudności powstałych przy gromadzeniu niezbędnych informacji;

7) projekt programu monitoringu, w tym monitoringu środowiska i zarządzania procesem inwestycyjnym i eksploatacyjnym;

8) opis elementów środowiska objętych ochroną na podstawie *ustawy* z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13, 426, 737 i 912), znajdujących się w zasięgu przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

9) w przypadku wniosku dotyczącego zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów - wnioskodawca dołącza także oryginały lub

poświadczone kopie warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów, objętych wnioskiem.

2a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2b. Jeżeli wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 2, zawiera tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 11 ust. 2 *ustawy* z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2026 r. poz. 85), wnioskodawca składa dodatkowy egzemplarz wniosku wraz z tymi załącznikami, który nie zawiera tajemnicy przedsiębiorstwa. Charakterystyczne parametry techniczne przedsięwzięcia, o których mowa w art. 23 ust. 5 i 5a, oraz proponowana lokalizacja przedsięwzięcia, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.

2c. Dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 4-7, nie dołącza się do wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wniosek dotyczy przedsięwzięcia niewymagającego pozwolenia na budowę.

2d. Zmianę wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rodzaju planowanego przedsięwzięcia, proponowanej lokalizacji planowanego przedsięwzięcia wykraczającej poza proponowaną lokalizację wskazaną w tym wniosku, charakterystycznych parametrów technicznych planowanego przedsięwzięcia wykraczających poza wartości graniczne wskazane w tym wniosku lub wartości planowanego przedsięwzięcia traktuje się jak wniesienie nowego wniosku i cofnięcie poprzedniego wniosku.

3. Przepisy ust. 1-2d stosuje się odpowiednio do wniosków o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1, a także wniosku o wydanie uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, oraz kolejnego wniosku, o którym mowa w art. 27c ust. 1.

4. W postępowaniu, o którym mowa w art. 23 ust. 1, art. 26 ust. 1 lub art. 27 ust. 1, dotyczącym przedsięwzięć wymagających pozwolenia na budowę, a także w postępowaniu rozstrzygającym, o którym mowa w art. 27d ust. 1, wnioski i pisma składa się i doręcza za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 *ustawy* z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie *ustawy* z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160) albo na adres do doręczeń elektronicznych w rozumieniu art. 2 pkt 1 *ustawy* z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507).

5. Wniosek złożony w inny sposób niż określony w ust. 4 pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 27b. [Opłata za wydanie pozwolenia lub za uzgodnienie]

1. Za wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz za uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, podmiot, któremu udzielono pozwolenia albo uzgodnienia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do zapłaty, uiszcza opłatę w wysokości 1500 zł. Jeżeli wydane pozwolenie dotyczy zajęcia wyłącznej strefy ekonomicznej pod wznoszenie oraz wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, podmiot, któremu udzielono pozwolenia, uiszcza dodatkową opłatę w wysokości stanowiącej 1 % wartości planowanego przedsięwzięcia, określonej zgodnie z ust. 1b, w następujący sposób:

1) 10 % pełnej kwoty opłaty w ciągu 90 dni od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 ust. 1, stała się ostateczna;

2) 30 % pełnej kwoty w ciągu 30 dni od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na budowę przedsięwzięcia stała się ostateczna, a w przypadku gdy decyzja o pozwoleniu na budowę nie jest wymagana w ciągu 30 dni od dnia, w którym rozpoczęto budowę przedsięwzięcia;

3) 30 % pełnej kwoty w ciągu 30 dni od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, a w przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, w ciągu 30 dni od dnia uzyskania decyzji o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części;

4) 30 % pełnej kwoty po 3 latach od dnia dokonania wpłaty, o której mowa w pkt 3.

1a. Opłaty, o których mowa w ust. 1, związane z decyzją wymienioną w art. 23 w ust. 6g, wnoszone są w całości w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o przedłużeniu ważności pozwolenia stała się ostateczna.

1aa. W odniesieniu do pozwoleń na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich *obszarach morskich* dla morskich farm wiatrowych, o których mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, 30 % pełnej kwoty opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym rozpoczęto budowę przedsięwzięcia. Ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.

1b. Wartość planowanego przedsięwzięcia oblicza się na potrzebę dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę ceny rynkowe urządzeń i usług niezbędnych do całkowitej realizacji przedsięwzięcia, na dzień składania wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

1c. Podmiot, któremu udzielono pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przed dokonaniem opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedstawia organowi, który wydał to pozwolenie, informację o

rzeczywistej wartości zrealizowanego przedsięwzięcia.

1d. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1, określa, w drodze decyzji, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, biorąc pod uwagę różnicę pomiędzy faktyczną wartością zrealizowanego przedsięwzięcia oraz wysokością opłat wniesionych zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 pkt 1 i 2.

1e. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie podlegają zwrotowi.

1f. W przypadku niewniesienia opłat, o których mowa w ust. 1, we wskazanych terminach, organ właściwy do wydania pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, albo uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, utratę ważności pozwolenia albo uzgodnienia. Przepisy art. 23 ust. 6e i 6f stosuje się odpowiednio.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

3. Pozwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, określają warunki korzystania z obszaru objętego pozwoleniem albo uzgodnieniem przez podmioty wskazane w pozwoleniu albo uzgodnieniu i dają tym podmiotom prawo korzystania z tego obszaru zgodnie z warunkami określonymi w tym pozwoleniu albo uzgodnieniu.

4. Prawa wynikające z pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, lub uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, mogą być przenoszone na inne podmioty za zgodą podmiotu, któremu udzielono pozwolenia albo uzgodnienia, jeżeli podmiot, na rzecz którego ma zostać przeniesione pozwolenie lub uzgodnienie, przyjmuje wszystkie warunki zawarte w tym pozwoleniu lub uzgodnieniu oraz jeżeli nie wystąpią zagrożenia, o których mowa w art. 23 ust. 3.

5. Prawa wynikające z pozwoleń wydanych w trybie, o którym mowa w art. 27k ust. 1 pkt 1, mogą być przenoszone na inne podmioty, jeżeli podmiot, na rzecz którego ma zostać przeniesione pozwolenie, spełnia kryteria, o których mowa w art. 27g, w stopniu niemniejszym niż podmiot, który został wyłoniony w postępowaniu rozstrzygającym i uzyskał pozwolenie.

6. Organ, który wydał pozwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1 albo art. 26 ust. 1, albo wydał uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, po zasięgnięciu opinii, o których mowa w art. 23 ust. 2 , art. 26 ust. 2 i 3 lub art. 27 ust. 1, wydaje decyzję przenoszącą to pozwolenie albo uzgodnienie, kierując się zasadami niedyskryminacji i równego traktowania wszystkich podmiotów. Termin na wydanie opinii, o których mowa w zdaniu pierwszym, wynosi 21 dni; niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń.

7. Prawa wynikające z pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, lub uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, nie przechodzą na podstawie przepisów:

1) tytułu IV *ustawy* z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96 oraz z 2026 r. poz. 176, 187 i 644), w przypadku łączenia się, podziału lub

przekształcenia spółek prawa handlowego;

2) *ustawy* z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2026 r. poz. 533);

3) *ustawy* z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 913);

4) *ustawy* z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2026 r. poz. 795), w przypadku czynności prawnej mającej za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55^2 *ustawy* z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny.

Art. 27c. [Ogłoszenie o możliwości składania kolejnych wniosków o wydanie pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w wyłącznej strefie ekonomicznej]

1. W przypadku złożenia wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dotyczącego wyłącznej strefy ekonomicznej, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej niezwłocznie zamieszcza ogłoszenie o możliwości składania kolejnych wniosków o wydanie pozwolenia dotyczących akwenu objętego tym wnioskiem w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o:

1) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;

2) lokalizacji określonej za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych;

3) powierzchni akwenu przeznaczonego na realizację przedsięwzięcia objętego wnioskiem;

4) organie właściwym do wydania pozwolenia;

5) możliwości składania kolejnych wniosków, o których mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej;

6) obowiązujących kryteriach oceny wniosków;

7) najistotniejszym kryterium oceny wniosków.

Art. 27d. [Postępowanie rozstrzygające]

1. Jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 27c ust. 2 pkt 5, zostanie złożony co najmniej jeden kolejny kompletny wniosek, o którym mowa w art. 27c ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przeprowadza postępowanie rozstrzygające.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, po upływie terminu, o którym mowa w art. 27c ust. 2 pkt 5:

1) informuje wnioskodawców, którzy złożyli kompletne wnioski w tym terminie, o wszczęciu postępowania rozstrzygającego;

2) wzywa wnioskodawców, którzy złożyli kompletne wnioski w tym terminie, do przedłożenia

w terminie 21 dni, informacji i dokumentów pozwalających na ustalenie spełnienia przez wnioskodawców kryteriów, o których mowa w art. 27g.

2a. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, w postępowaniu rozstrzygającym dotyczącym morskich farm wiatrowych lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych można złożyć za pomocą usługi przetwarzania w chmurze, umożliwiającej dostęp do skalowalnego i elastycznego zbioru zasobów obliczeniowych do wspólnego wykorzystywania przez wielu użytkowników, zwanej dalej "usługą przetwarzania w chmurze".

2b. W przypadku złożenia informacji i dokumentów w sposób, o którym mowa w ust. 2a, wnioskodawca przesyła link do usługi przetwarzania w chmurze w piśmie złożonym w sposób, o którym mowa w art. 27a ust. 4.

2c. W piśmie, o którym mowa w ust. 2b, wnioskodawca podaje nazwy informacji i dokumentów, które zostały złożone za pomocą usługi przetwarzania w chmurze.

2d. Informacje i dokumenty składane w sposób, o którym mowa w ust. 2a, wnioskodawca pakuje w jednym pliku i podpisuje podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym z chwilą niepóźniejszą niż chwila wysłania pisma, o którym mowa w ust. 2b.

2e. Wnioskodawca zapewnia, aby informacje i dokumenty złożone w sposób, o którym mowa w ust. 2a, były dostępne do pobrania przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej przez co najmniej 30 dni od dnia przesłania pisma, o którym mowa w ust. 2b.

3. Termin zakończenia postępowania rozstrzygającego nie może być dłuższy niż 4 miesiące od dnia wpłynięcia ostatniej opinii, o której mowa w art. 23 ust. 2 i 2a.

Art. 27e. [Elementy kolejnych wniosków o wydanie pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w wyłącznej strefie ekonomicznej]

1. Do wniosków, o których mowa w art. 27c, przepisy art. 23 ust. 2, 2a, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy opinia, o której mowa w art. 23 ust. 2, do wniosku jest negatywna, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może wydać decyzję o odmowie wydania pozwolenia przed zakończeniem postępowania rozstrzygającego.

Art. 27f. [Wyłączenie stosowania przepisów k.p.a. do postępowania rozstrzygającego]

Postępowanie rozstrzygające jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1. Do postępowania rozstrzygającego nie stosuje się przepisów *ustawy* z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z

2025 r. poz. 1691).

Art. 27g. [Ocena wniosków złożonych w postępowaniu rozstrzygającym]

1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej ocenia złożone w postępowaniu rozstrzygającym wnioski, w szczególności według następujących kryteriów:

1) zgodność planowanych przedsięwzięć z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 37a, lub w przypadku jego braku możliwość przeznaczenia akwenu na wnioskowane cele z uwzględnieniem opinii, o których mowa w art. 23 ust. 2;

2) proponowane przez wnioskodawców okresy obowiązywania pozwolenia, w tym daty rozpoczęcia i zakończenia budowy i eksploatacji planowanych przedsięwzięć;

3) sposób zabezpieczenia środków finansowych przeznaczonych na wniesienie opłaty, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1;

4) sposoby finansowania planowanych przedsięwzięć, z uwzględnieniem środków własnych, kredytów, pożyczek oraz proponowanego dofinansowania realizacji inwestycji ze środków publicznych;

5) możliwości stworzenia zaplecza kadrowego, organizacyjnego i logistycznego, pozwalającego na realizację planowanych przedsięwzięć;

6) wkład planowanych przedsięwzięć w realizację unijnych i krajowych polityk sektorowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria, o których mowa w ust. 1, oceny wniosków, sposób ustalania najistotniejszego kryterium oceny wniosków, punktację za każde kryterium oceny wniosków, minimum kwalifikacyjne oraz minimalny zakres informacji i dokumentów, o których mowa w art. 27d ust. 2 pkt 2, kierując się koniecznością właściwego zagospodarowania wyłącznej strefy ekonomicznej oraz zasadami niedyskryminacji i równego traktowania wszystkich podmiotów, które złożyły kompletne wnioski, o których mowa w art. 27c ust. 1.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić również dodatkowe kryteria oceny wniosków.

Art. 27h. [Wgląd w dokumentację dotyczącą postępowania rozstrzygającego]

Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej umożliwia wnioskodawcom wgląd w dokumentację dotyczącą postępowania rozstrzygającego, z wyłączeniem tajemnicy przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 11 ust. 2 *ustawy* z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Art. 27i. [Wyłonienie podmiotu w postępowaniu rozstrzygającym]

1. Podmiotem wyłonionym w postępowaniu rozstrzygającym jest wnioskodawca, który:
   1) osiągnął minimum kwalifikacyjne;
   2) uzyskał największą liczbę punktów spośród wszystkich uczestników.

2. Jeżeli więcej niż jeden podmiot zostanie wyłoniony zgodnie z ust. 1, podmiotem wyłonionym w postępowaniu rozstrzygającym jest wnioskodawca, który za większą liczbę kryteriów oceny wniosków, o których mowa w art. 27g ust. 1, uzyskał większą liczbę punktów spośród podmiotów wyłonionych zgodnie z ust. 1.

3. Jeżeli więcej niż jeden podmiot zostanie wyłoniony zgodnie z ust. 2, podmiotem wyłonionym w postępowaniu rozstrzygającym jest wnioskodawca, który uzyskał większą liczbę punktów za najistotniejsze kryterium oceny wniosków, o którym mowa w art. 27c ust. 2 pkt 7, spośród podmiotów wyłonionych zgodnie z ust. 2.

4. Jeżeli więcej niż jeden podmiot zostanie wyłoniony zgodnie z ust. 3, podmiotem wyłonionym w postępowaniu rozstrzygającym jest - w przypadku gdy inwestycja:
   1) dotyczy morskiej farmy wiatrowej - wnioskodawca, z którego wniosku wynika niższy stosunek wartości planowanego przedsięwzięcia, o której mowa w art. 27a ust. 1 pkt 3, do maksymalnej mocy zainstalowanej morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w art. 23 ust. 5a pkt 3;
   2) nie dotyczy morskiej farmy wiatrowej - wnioskodawca, który wskazał niższą wartość planowanego przedsięwzięcia, o której mowa w art. 27a ust. 1 pkt 3.

5. Jeżeli wnioskodawca wskazał wartość planowanego przedsięwzięcia w walucie obcej, to w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wartość planowanego przedsięwzięcia przelicza się na złote przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty obcej ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu złożenia wniosku.

Art. 27j. [Publikacja wyników postępowania rozstrzygającego]

Wyniki postępowania rozstrzygającego ogłasza się w siedzibie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego urzędu ze wskazaniem wnioskodawców, którzy osiągnęli minimum kwalifikacyjne, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów. Jeżeli podmiot został wyłoniony zgodnie z art. 27i ust. 2-4, wnioskodawców wskazuje się w kolejności wynikającej z tych przepisów ze wskazaniem podmiotu wyłonionego w postępowaniu rozstrzygającym.

Art. 27k. [Decyzje ministra po przeprowadzeniu postępowania rozstrzygającego]

1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, po przeprowadzeniu postępowania rozstrzygającego:

   1) wydaje pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1, podmiotowi wyłonionemu, niewcześniej niż 14 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania albo

   2) uznaje to postępowanie za nierozstrzygnięte w przypadku, gdy żaden z wnioskodawców nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego albo

   3) unieważnia postępowanie rozstrzygające, jeśli zachodzą przesłanki określone w art. 27m ust. 1.

2. Decyzja o wydaniu pozwolenia jest decyzją administracyjną.

Art. 27l. [Wydanie pozwolenia kolejnemu uczestnikowi postępowania rozstrzygającego]

W przypadku gdy podmiot wyłoniony w postępowaniu rozstrzygającym zrezygnuje z ubiegania się o pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przed jego wydaniem lub nie wniesie opłaty za wydanie pozwolenia, o której mowa w art. 27b ust. 1, lub w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w art. 23 ust. 3, pozwolenie zostaje wydane uczestnikowi, który uzyskał kolejno największą liczbę punktów.

Art. 27m. [Unieważnienie postępowania rozstrzygającego]

1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej z urzędu lub na wniosek uczestnika postępowania rozstrzygającego, złożony w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania, unieważnia to postępowanie w drodze decyzji, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników konkursu.

2. Od decyzji w sprawie unieważnienia postępowania rozstrzygającego uczestnikowi tego postępowania przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Art. 27n. [Skarga do sądu administracyjnego]

Po wyczerpaniu trybu, o którym mowa w art. 27m ust. 2, uczestnikowi postępowania rozstrzygającego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Art. 27o. [Wyłączenie innego trybu kontroli rozstrzygnięć w postępowaniu rozstrzygającym]

Uczestnikowi postępowania rozstrzygającego nie przysługuje inny, niż określony w art. 27m ust. 2 i art. 27n, tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu rozstrzygającym.

Art. 27p. [Wznowienie postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia w następstwie unieważnienia postępowania rozstrzygającego]

Unieważnienie postępowania rozstrzygającego stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 27q. [Obowiązek dokonania uzgodnień w przypadku pozwoleń wodnoprawnych oraz decyzji o pozwoleniu na budowę dla obiektów budowlanych w polskich *obszarach morskich*]

Wydanie pozwoleń wodnoprawnych oraz decyzji o pozwoleniu na budowę dla obiektów budowlanych w polskich *obszarach morskich* wymaga uzgodnienia z właściwym terytorialnie dyrektorem urzędu morskiego.

Art. 27r. [Pozwolenie na czasowe zajęcie morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego]

1. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na czasowe zajęcie morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego w celu zrealizowania przedsięwzięć związanych z wykonywaniem infrastruktury transportowej, energetycznej lub służącej do uprawiania rekreacji, turystyki lub sportów wodnych.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa warunki w zakresie bezpieczeństwa morskiego, jakie musi spełnić wnioskodawca.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na czas niezbędny do realizacji zamierzonego przedsięwzięcia.

4. Za wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, organ wydający pozwolenie pobiera opłatę w wysokości 250 zł.

5. Opłata, o której mowa w ust. 4, jest wnoszona w terminie 7 dni od dnia doręczenia pozwolenia, o którym mowa w ust. 1.

6. Opłata, o której mowa w ust. 4, stanowi dochód budżetu państwa.

7. W przypadku niewniesienia opłaty, o której mowa w ust. 4, w terminie, organ właściwy do wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, utratę jego ważności.

Art. 27s. [Zmiana pozwolenia lub uzgodnienia]

1. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lub art. 26 ust. 1, lub uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia lub uzgodnienia, może zmienić to pozwolenie lub uzgodnienie w zakresie charakterystycznych parametrów technicznych przedsięwzięcia oraz szczegółowych warunków i wymagań, jeżeli po wydaniu pozwolenia lub uzgodnienia nastąpiła istotna zmiana charakterystycznych parametrów technicznych przedsięwzięcia, przepisów prawa lub zasad wiedzy technicznej lub gdy zasadność zmiany charakterystycznych parametrów technicznych przedsięwzięcia wynika z przeprowadzonych

analiz technicznych lub ekonomicznych.

2. Organ wydaje decyzję o zmianie pozwolenia lub uzgodnienia po zasięgnięciu opinii, o których mowa w art. 23 ust. 2, art. 26 ust. 2 i 3 lub art. 27 ust. 1. Przepisy art. 23 ust. 2a-5 stosuje się odpowiednio. Termin na wydanie opinii, o których mowa w zdaniu pierwszym, wynosi 21 dni.

Art. 27t. [Obowiązek przekazania dyrektorowi urzędu morskiego dokumentacji geodezyjnej przed rozpoczęciem użytkowania przedsięwzięcia lub jego części]

Podmiot, któremu udzielono pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lub art. 26 ust. 1, lub uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, przed rozpoczęciem użytkowania przedsięwzięcia lub jego części, w przypadku przedsięwzięcia realizowanego etapowo, przekazuje dyrektorowi urzędu morskiego właściwemu dla miejsca położenia przedsięwzięcia:

1) dokumentację geodezyjną, zawierającą wyniki geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej, w tym mapę, o której mowa w art. 2 pkt 7b *ustawy* z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 i 1824 oraz z 2025 r. poz. 1019, 1542 i 1792), oraz informację o zgodności usytuowania obiektu budowlanego z projektem zagospodarowania działki lub terenu lub odstępstwach od tego projektu sporządzone przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii;

2) w przypadku braku obowiązku sporządzania dokumentacji geodezyjnej dla przedsięwzięcia - geodezyjną dokumentację powykonawczą zawierającą dane dotyczące osnowy geodezyjnej, szkice określające położenie obiektów podlegających inwentaryzacji oraz wyniki pomiarów umożliwiające lokalizację każdego elementu przedsięwzięcia za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych.

Rozdział 5

Badania na polskich *obszarach morskich*

Art. 28. [Obowiązek uzyskania pozwolenia na prowadzenie badań na polskich *obszarach morskich*]

1. Badania na polskich *obszarach morskich* mogą być prowadzone przez obce państwa oraz obce osoby prawne, obce jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej i obce osoby fizyczne, a także przez właściwe organizacje międzynarodowe, po uzyskaniu pozwolenia ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, wydanego w drodze decyzji, po uzgodnieniu z ministrami właściwymi do spraw: klimatu, środowiska, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wewnętrznych, szkolnictwa wyższego i nauki, z Ministrem Obrony Narodowej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefem Agencji Wywiadu, z zastrzeżeniem art. 32a.

1a. Przez obce osoby prawne oraz obce jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej rozumie się osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające siedzibę na terytorium innego państwa niż Rzeczypospolita Polska, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby - z centralą na terytorium tego innego państwa.

1b. Przez obce osoby fizyczne rozumie się osoby fizyczne nieposiadające obywatelstwa polskiego.

1c. Wniosek o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, składa się niepóźniej niż na 3 miesiące przed przewidywaną datą rozpoczęcia badań, o których mowa w ust. 1, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

1d. Wniosek o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, dotyczących posadowienia morskiej farmy wiatrowej lub związanego z nią zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych składa się nie później niż na miesiąc przed przewidywaną datą rozpoczęcia badań, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

1e. We wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, wskazuje się:

1) lokalizację, w której jest planowane prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem współrzędnych szerokości i długości geograficznej;

2) termin, w którym jest planowane przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1;

3) nazwę, siedzibę albo imię i nazwisko oraz adres zamieszkania i obywatelstwo osoby informującej o badaniach, o których mowa w ust. 1, wykonującego te badania, armatora statku i zlecającego przeprowadzenie tych badań, a także adres poczty elektronicznej lub numer telefonu, jeżeli je posiadają;

4) przedmiot i zakres badań, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ewentualnych planowanych działań dotyczących zatopionych materiałów niebezpiecznych;

5) dane statku obejmujące: nazwę, określenie bandery, portu macierzystego, długości całkowitej, maksymalnego zanurzenia, pojemności brutto, sygnału wywoławczego, a także numer IMO, numer MMSI, określenie Systemu Automatycznej Identyfikacji (AIS), adres poczty elektronicznej lub numer telefonu satelitarnego, jeżeli je posiadają;

6) imię i nazwisko kapitana statku oraz osoby odpowiedzialnej na statku za przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, liczbę członków załogi, z wyodrębnieniem liczby pracowników prowadzących badania.

1f. Do wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, dołącza się mapę rejsu na polskich *obszarach morskich*, z uwzględnieniem trasy rejsu, oraz dzienny plan rejsu na polskich *obszarach morskich*, z uwzględnieniem rodzaju planowanych badań, a także kopię

dokumentów bezpieczeństwa statku, z którego będą prowadzone badania, o których mowa w ust. 1.

1g. Do wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, dotyczące broni chemicznej dołącza się dodatkowo kopię pozwolenia na prowadzenie działalności z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, po uzgodnieniu z ministrami właściwymi do spraw: klimatu, środowiska, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wewnętrznych, szkolnictwa wyższego i nauki, z Ministrem Obrony Narodowej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefem Agencji Wywiadu, odmawia, w drodze decyzji, wydania pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, jeżeli badania mogą grozić zanieczyszczeniem środowiska morskiego, zniszczeniem zabytków, zagrażać bezpieczeństwu żeglugi morskiej lub obronności i bezpieczeństwu państwa.

2a. W trybie określonym w ust. 2 minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może odmówić wydania pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, jeżeli badania te:

1) dotyczą bezpośrednio zasobów naturalnych;

2) wymagają drążenia dna, użycia środków wybuchowych lub wprowadzenia do środowiska morskiego substancji szkodliwych;

3) wymagają budowy lub użytkowania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, uzgadniają pozwolenie w terminie niedłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania projektu tego pozwolenia; niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako uzgodnienie pozwolenia.

3a. W przypadku wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, dotyczących posadowienia morskiej farmy wiatrowej lub związanego z nią zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, organy, o których mowa w ust. 1 , uzgadniają pozwolenie w terminie niedłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania projektu tego pozwolenia; niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako uzgodnienie pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, wydając pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, albo odmawiając jego wydania, może odstąpić od uzasadnienia faktycznego, jeżeli wymaga tego obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo publiczne lub porządek publiczny.

Art. 29.

(uchylony)**.**

Art. 30. [Obowiązki podmiotów przeprowadzających badania naukowe na polskich

obszarach morskich **]**

Obce państwa oraz obce osoby prawne, obce jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej i obce osoby fizyczne, a także właściwe organizacje międzynarodowe przeprowadzające badania naukowe na polskich *obszarach morskich* są obowiązane do:

1) zapewnienia udziału polskich przedstawicieli w badaniach, włączając w to ich obecność na pokładach statków badawczych i innych urządzeń;

2) poinformowania ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej o wynikach badań w terminie 6 miesięcy od dnia ich zakończenia;

3) udostępnienia nieodpłatnie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej danych uzyskanych w ramach badań w terminie 6 miesięcy od dnia ich zakończenia;

4) niezwłocznego informowania ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej o każdej istotnej zmianie w programie badań;

5) niezwłocznego usunięcia urządzeń naukowo-badawczych i wyposażenia po zakończeniu badań, chyba że na ich pozostawienie uzyskano odrębne pozwolenie.

Art. 30a. [Odmowa wydania kolejnych pozwoleń na prowadzenie badań naukowych lub stwierdzenie utraty ważności wydanych pozwoleń]

Niespełnienie przez podmioty, o których mowa w art. 30, wymagań określonych w tym przepisie, stanowi podstawę do odmowy wydania kolejnych pozwoleń, o których mowa w art. 28, albo do stwierdzenia utraty ważności wydanych już pozwoleń.

Art. 31. [Uprawnienie polskich podmiotów do prowadzenia badań na polskich *obszarach morskich* bez pozwolenia]

1. Z zastrzeżeniem ust. 2-4 polskie osoby prawne, polskie jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej i polskie osoby fizyczne mogą prowadzić badania na polskich *obszarach morskich* bez pozwolenia. Osoby te są obowiązane do informowania dyrektora właściwego urzędu morskiego o rejonie i sposobie prowadzenia badań na 14 dni przed ich rozpoczęciem oraz o zakończeniu badań.

1a. Do polskich osób prawnych, polskich jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej i polskich osób fizycznych prowadzących badania na polskich *obszarach morskich* przepisy art. 30 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

1b. Przez polskie osoby prawne oraz polskie jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej rozumie się osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

1c. Przez polskie osoby fizyczne rozumie się osoby fizyczne posiadające obywatelstwo polskie.

1d. Za prowadzenie badań na polskich *obszarach morskich* przez polskie osoby prawne, polskie jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej i polskie osoby fizyczne uznaje się wyłącznie przypadki, w których zarówno osoba informująca właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego o lokalizacji i sposobie prowadzenia badań, jak i wykonujący badania oraz armator statku, a także zlecający przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, są polskimi osobami prawnymi, polskimi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej i polskimi osobami fizycznymi.

1e. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego prowadzi, w postaci elektronicznej, wykaz badań prowadzonych na polskich *obszarach morskich*, zwany dalej "wykazem badań", w celu monitorowania i ewidencjonowania badań prowadzonych na danym *obszarze morskim*.

1f. Wykaz badań zawiera:

1) nazwę, siedzibę albo imię i nazwisko oraz adres zamieszkania i obywatelstwo osoby informującej o badaniach, wykonującego badania, armatora statku i zlecającego przeprowadzenie badań;

2) adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby informującej o badaniach, wykonującego badania, armatora statku i zlecającego przeprowadzenie badań - jeżeli je posiadają;

3) przedmiot i zakres badań z uwzględnieniem ewentualnych planowanych działań dotyczących zatopionych materiałów niebezpiecznych;

4) określenie lokalizacji i terminu realizacji badań;

5) informacje dotyczące sposobu prowadzenia badań, niestanowiące danych osobowych.

1g. W przypadku zmiany danych zawartych w wykazie badań osoba informująca, o której mowa w ust. 1d, jest obowiązana zgłosić tę zmianę właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego w terminie 14 dni od dnia jej wystąpienia.

1h. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego dokonuje aktualizacji danych zawartych w wykazie badań w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia zmiany, o której mowa w ust. 1g.

1i. Dane zawarte w wykazie badań właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej za dany kwartał w ramach realizacji zadań wynikających z art. 31 ust. 1a oraz art. 38 ust. 2 do 15. dnia miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału.

1j. Dane, o których mowa w ust. 1f pkt 1 i 2, przechowuje się przez okres 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano wpisu do wykazu badań. Po upływie tego okresu dane te są usuwane.

2. Do połowów prowadzonych w ramach badań stosuje się przepisy o rybołówstwie morskim.

3. Do badań archeologicznych stosuje się przepisy *ustawy* z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 i 1907, z 2025 r. poz. 1168 i 1673 oraz z 2026 r. poz. 483 i 875).

4. Do badań związanych z bronią chemiczną, toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami stosuje się przepisy *ustawy* z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. z 2018 r. poz. 359).

Art. 32. [Wstrzymanie badań na polskich *obszarach morskich*]

1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wydaje decyzje o wstrzymaniu badań na polskich *obszarach morskich*, o których mowa w art. 28 ust. 1, lub o cofnięciu pozwolenia wydanego na podstawie art. 28 ust. 1, jeżeli badania są prowadzone niezgodnie z przepisami *ustawy*, przepisami szczególnymi lub udzielonym pozwoleniem lub powodują ujemne skutki dla środowiska lub zabytków lub zagrożenie dla bezpieczeństwa żeglugi lub obronności i bezpieczeństwa państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, wydając decyzje, o których mowa w ust. 1, może odstąpić od uzasadnienia faktycznego, jeżeli wymaga tego obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo publiczne lub porządek publiczny.

Art. 32a. [Podmiot wydający pozwolenie na badania dotyczące żywych zasobów morza]

1. Jeżeli badania, o których mowa w art. 28 ust. 1, dotyczą żywych zasobów morza, pozwolenie wydaje minister właściwy do spraw rybołówstwa po uzgodnieniu z ministrami właściwymi do spraw: klimatu, środowiska, gospodarki, gospodarki morskiej, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wewnętrznych, szkolnictwa wyższego i nauki, z Ministrem Obrony Narodowej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefem Agencji Wywiadu.

1a. Organy, o których mowa w ust. 1, uzgadniają pozwolenie w terminie niedłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania projektu tego pozwolenia; niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako uzgodnienie pozwolenia.

1b. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, wydając pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może odstąpić od uzasadnienia faktycznego, jeżeli wymaga tego obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo publiczne lub porządek publiczny.

2. Do badań, o których mowa w art. 28 ust. 1, dotyczących żywych zasobów morza, przepisy art. 30, art. 30a i art. 32 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5a

Zatopione materiały niebezpieczne

Art. 32b. [Zatopione materiały niebezpieczne - definicja]

Zatopione materiały niebezpieczne oznaczają następujące kategorie substancji i obiektów zalegających na polskich *obszarach morskich*:

1) amunicję, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy* z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1743 oraz z 2026 r. poz. 471 i 646), broń, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 tej *ustawy*, lub materiały wybuchowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 9 tej *ustawy*;

2) broń chemiczną w rozumieniu *ustawy* z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. z 2018 r. poz. 359);

3) wraki, o których mowa w art. 35a ust. 1a, na których lub w bezpośredniej bliskości których znajdują się pozostałości paliwa, różnego rodzaju substancje ropopochodne lub obiekty i substancje wymienione w pkt 1 i 2.

Art. 32c. [Zgłaszanie podejrzenia wykrycia lub identyfikacji zatopionych materiałów niebezpiecznych]

W przypadku podejrzenia wykrycia lub identyfikacji zatopionych materiałów niebezpiecznych jest to zgłaszane Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej, zgodnie z art. 41c ust. 1. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej niezwłocznie powiadamia o tym właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego oraz Dyrektora Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa.

Art. 32d. [Pozwolenie na prowadzenie działań w celu neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego]

1. Prowadzenie działań mających na celu neutralizację zatopionego materiału niebezpiecznego wymaga uzyskania pozwolenia właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu zainteresowanego prowadzeniem neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, z Ministrem Obrony Narodowej, właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, Komendantem Morskiego Oddziału Straży Granicznej i wojewódzkim konserwatorem zabytków właściwym dla siedziby danego urzędu

morskiego oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej i Dyrektora Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, wskazuje się:

1) lokalizację, w której jest planowane działanie związane z neutralizacją zatopionego materiału niebezpiecznego, z uwzględnieniem współrzędnych szerokości i długości geograficznej;

2) nazwę lub inne określenie wraku;

3) rodzaj zatopionego materiału niebezpiecznego;

4) planowaną metodę neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego, z uwzględnieniem wpływu planowanych działań i ich skutków na stan środowiska morskiego, w szczególności na obszary chronione, wraz z określeniem zakresu przestrzennego oddziaływania planowanego działania;

5) analizę możliwych skutków dla stanu środowiska morskiego oraz planowanych metod zapobiegania i zwalczania zanieczyszczeń w przypadku wystąpienia nieprawidłowości lub awarii;

6) wpływ planowanej metody neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego na stan zachowania zabytków zlokalizowanych w obrębie wraku;

7) wpływ planowanej metody neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego na żeglugę morską;

8) termin planowanej neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego.

4. W przypadku gdy neutralizowany zatopiony materiał niebezpieczny stanowi broń chemiczną, do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dodatkowo kopię pozwolenia na prowadzenie działalności z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki albo Ministra Obrony Narodowej w przypadku jednostek i komórek organizacyjnych jemu podporządkowanych oraz przez niego nadzorowanych.

5. Odmawia się, w drodze decyzji, wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli potencjalne szkody dla żeglugi morskiej, środowiska morskiego, obronności i bezpieczeństwa państwa lub stanu zachowania zabytku, które mogą powstać w wyniku neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego, przeważają nad spodziewanym pozytywnym efektem tej neutralizacji.

Art. 32e. [Zgłaszanie danych pomiarowych lub informacji o wykonanej neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego]

Dane pomiarowe, o których mowa w art. 41c ust. 1, pozyskane w wyniku identyfikacji, badania, monitorowania zatopionego materiału niebezpiecznego lub informacje o wykonanej neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego na polskich *obszarach morskich* zgłasza się Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia wymienionych

działań. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej niezwłocznie przekazuje te dane lub informacje właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego.

Rozdział 6

Eksploatacja zasobów mineralnych

Art. 33.

(uchylony)

Art. 34. [Poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie zasobów mineralnych w polskich *obszarach morskich* - stosowanie odrębnych przepisów]

Do poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania zasobów mineralnych w polskich *obszarach morskich* stosuje się odpowiednie przepisy prawa geologicznego i górniczego oraz przepisy dotyczące ochrony środowiska morskiego, bezpieczeństwa żeglugi i życia na morzu.

Rozdział 7

Turystyka i sporty wodne

Art. 35. [Zasady uprawiania na polskich *obszarach morskich* turystyki oraz sportów wodnych]

Uprawianie na polskich *obszarach morskich* turystyki oraz sportów wodnych może się odbywać na warunkach i w sposób zgodny z przepisami prawa polskiego.

Art. 35a. [Pozwolenie na nurkowanie we wraku]

1. Nurkowanie na wraku może być wykonywane przez osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej po uzyskaniu pozwolenia właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, wydawanego w drodze decyzji. Nie wymaga uzyskania pozwolenia nurkowanie na wraku, który jest określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

1a. Wrak oznacza:

1) statek, który zatonął lub osiadł na mieliźnie, lub

2) każdą część statku, który zatonął lub osiadł na mieliźnie, w tym wszystkie przedmioty, które znajdują się lub znajdowały się na pokładzie tego statku, lub

3) każdy zagubiony na morzu ze statku przedmiot, który osiadł na mieliźnie, lub zatonął lub dryfuje na morzu, lub

4) statek, któremu grozi, że zatonie lub osiądzie na mieliźnie, lub w przypadku którego jest to prawdopodobne, jeżeli nie zostały podjęte skuteczne środki pomocy statkowi lub mieniu

znajdującemu się w niebezpieczeństwie, lub

5) samolot lub inny środek transportu, które zatonęły bądź zostały porzucone na *obszarach morskich*, lub każdą ich część, która zatonęła bądź została porzucona na *obszarach morskich*.

1b. Wniosek o wydanie pozwolenia na nurkowanie na wraku zawiera:

1) nazwę, siedzibę albo imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy;

2) lokalizację, cel i termin nurkowania;

3) port wejścia i wyjścia oraz nazwę statku, z którego będzie wykonywane nurkowanie;

4) imię i nazwisko i numer PESEL, a w przypadku jego braku - serię i numer dokumentu tożsamości, adres zamieszkania, adres do korespondencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub numer telefonu lub adres poczty elektronicznej każdej z osób, które będą nurkowały na wraku.

2. Pozwolenie na nurkowanie na wraku jest wydawane, w drodze decyzji, po uzgodnieniu z Komendantem Morskiego Oddziału Straży Granicznej oraz wojewódzkim konserwatorem zabytków właściwym dla siedziby danego urzędu morskiego, a także po zasięgnięciu opinii Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej oraz Dyrektora Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa.

3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

1) lokalizację nurkowania;

2) nazwę lub określenie wraku, na którym będzie wykonywane nurkowanie;

3) nazwę statku, z którego będzie wykonywane nurkowanie;

4) warunki nurkowania, w tym warunki określające bezpieczeństwo nurkowania oraz

5) okres nurkowania.

3a. W przypadku gdy podczas nurkowania na wraku zostaną wykryte materiały mogące zagrażać bezpieczeństwu osób lub środowisku, w szczególności zatopione materiały niebezpieczne, jest to zgłaszane Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej, zgodnie z art. 41c ust. 1. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej niezwłocznie powiadamia o tym właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego oraz Dyrektora Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa.

4. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może także nakładać na wnioskodawcę obowiązek zapewnienia inspektorowi inspekcji morskiej odpowiednich warunków pracy oraz, zakwaterowania i wyżywienia na statku, z którego będzie wykonywane nurkowanie na wraku oraz umożliwienia temu inspektorowi korzystania w celach służbowych ze środków łączności znajdujących się na statku.

5. (uchylony).

6. Odmawia się, w drodze decyzji, wydania pozwolenia na nurkowanie na wraku, jeżeli:

1) istnieje zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi morskiej lub zanieczyszczenia środowiska morskiego, a także obronności i bezpieczeństwa państwa;

2) na wraku lub w jego bezpośredniej bliskości znajdują się zatopione materiały niebezpieczne;

3) wrak podlega szczególnej ochronie na podstawie przepisów *ustawy* z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2337) lub *ustawy* z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 i 1907, z 2025 r. poz. 1168 i 1673 oraz z 2026 r. poz. 483 i 875).

7. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego określa, w drodze zarządzenia, listę wraków udostępnionych do nurkowania, na które nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na nurkowanie na wraku, biorąc pod uwagę lokalizację i stan zachowania wraku oraz kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa ludzi, żeglugi oraz ochroną podwodnego dziedzictwa kulturowego i środowiska morskiego.

8. Okres nurkowania na wraku, na które jest wymagane uzyskanie pozwolenia, nie może być dłuższy niż 30 dni.

9. W tym samym czasie na nurkowanie na wraku pozwolenie na nurkowanie na wraku jest wydawane tylko jednemu podmiotowi.

10. Zakazuje się jednoczesnego nurkowania na wraku przez więcej niż jeden podmiot.

Art. 35b. [Podróż statku, z którego ma nastąpić nurkowanie na wraku; zakaz wydobywania przedmiotów z wraku]

1. Podróż statku, z którego ma nastąpić nurkowanie na wraku, zaczyna się i kończy w polskim porcie.

2. Zabrania się wydobywania jakichkolwiek przedmiotów z wraku i naruszania jego struktury.

Art. 35c.

(uchylony).

Rozdział 8

Pas nadbrzeżny

Art. 36. [Zasięg pasa nadbrzeżnego; pas techniczny i pas ochronny]

1. Pasem nadbrzeżnym jest obszar lądowy przyległy do linii brzegu morskiego.

2. W skład pasa nadbrzeżnego wchodzą:

1) pas techniczny - stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu;

jest on obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska;

2) pas ochronny - obejmujący obszar, w którym działalność człowieka wywiera bezpośredni wpływ na stan pasa technicznego.

3. Pas nadbrzeżny przebiega wzdłuż wybrzeża morskiego.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa minimalną i maksymalną szerokość pasa technicznego i ochronnego oraz sposób wyznaczania ich granic, kierując się uwarunkowaniami lokalnymi, rzeźbą terenu, formą jego zabudowy oraz uwzględniając oddziaływanie żywiołu morskiego na brzeg morski.

5. Dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, określa:

1) granice pasa technicznego, po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin, a na terenach będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej - po zasięgnięciu opinii tych jednostek oraz wyznacza granice pasa technicznego w terenie;

2) granice pasa ochronnego w uzgodnieniu z właściwym wojewodą i właściwymi radami gmin, a na terenach będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej - po zasięgnięciu opinii tych jednostek oraz wyznacza granice pasa ochronnego.

6. Organy, o których mowa w ust. 5, wydają opinię lub uzgadniają projekt granicy pasa technicznego lub projekt granicy pasa ochronnego w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania projektu; niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako pozytywne zaopiniowanie lub uzgodnienie projektu.

Art. 37. [Minimalny poziom bezpieczeństwa brzegu morskiego w pasie technicznym; zakazy i ograniczenia obowiązujące na obszarze pasa technicznego i pasa ochronnego]

1. Pas techniczny może być wykorzystywany do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1, za zgodą właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, wydaną w drodze decyzji, która jednocześnie określa warunki takiego wykorzystania.

1a. W celu zapewnienia bezpieczeństwa brzegu morskiego w pasie technicznym określa się minimalne poziomy bezpieczeństwa brzegu morskiego oraz położenie granicznej linii ochrony niezbędnej dla utrzymania brzegu.

1b. Minimalny poziom bezpieczeństwa brzegu morskiego w pasie technicznym określa się przez prawdopodobieństwo zdarzenia sztormu na tym obszarze.

1c. Graniczną linię ochrony stanowi linia, poza którą nie dopuszcza się cofania linii przecięcia zwierciadła wody z lądem przy średnim poziomie morza z okresu ostatnich 10 lat.

1d. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wymagane dla utrzymania bezpieczeństwa brzegu minimalne poziomy bezpieczeństwa brzegu morskiego, położenie granicznej linii ochrony oraz odcinki linii brzegowej, dla których zostaną wyznaczone, mając na względzie zagospodarowanie wybrzeża oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z *ustawą* z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

1da. Wniosek w sprawie wykorzystywania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 składa się w:

1) postaci papierowej albo

2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

1db. Formularz wniosku w sprawie wykorzystywania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 w formie dokumentu elektronicznego dyrektor urzędu morskiego udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

1e. Do postępowań w sprawie wykorzystania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1, dotyczących:

1) rozpalania ogniska na plaży,

2) używania pojazdu silnikowego lub zaprzęgowego lub motoroweru,

3) przeprowadzenia imprez, uroczystości i ceremonii bez wznoszenia obiektów tymczasowych

- stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 *ustawy* z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

1f. Do postępowań, o których mowa w ust. 1e, nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a *ustawy* z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

1g. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzór urzędowego formularza wniosku o wydanie zgody w sprawie wykorzystania pasa technicznego do innego celu niż określony w art. 36 ust. 2 pkt 1 oraz wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, mając na uwadze potrzebę zapewnienia jednolitości wniosków i sprawnej realizacji zadań w tym zakresie.

2. Zabrania się tworzenia obwodów łowieckich na obszarze pasa technicznego.

2a. Zabrania się na obszarze pasa technicznego:

1) zaśmiecania i zanieczyszczania terenu;

2) bez zgody, o której mowa w ust. 1:

   a) rozpalania ogniska na plaży,

   b) używania pojazdu silnikowego lub zaprzęgowego lub motoroweru;

3) nie będąc do tego upoważnionym, przebywania na terenach (ogrodzonych lub oznakowanych) objętych pracami hydrotechnicznymi lub pomiarowymi, zagrożonych erozją, pożarem i innymi zdarzeniami, w szczególności skażeniami, zanieczyszczeniami lub obecnością niebezpiecznych przedmiotów.

3. Pozwolenia wodnoprawne, wnoszenie lub niewnoszenie sprzeciwu od przyjęcia zgłoszenia wodnoprawnego, oceny wodnoprawne, decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzje o pozwoleniu na budowę oraz decyzje w sprawie zmian w zalesianiu, zadrzewianiu, tworzeniu obwodów łowieckich, a także projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i planów zagospodarowania przestrzennego województwa, dotyczące pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani, wymagają uzgodnienia z dyrektorem właściwego urzędu morskiego.

4. Wszystkie plany i projekty związane z zagospodarowaniem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego są zatwierdzane przez organy administracji morskiej w uzgodnieniu z właściwymi gminami nadmorskimi.

Rozdział 9

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne *obszarów morskich* wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej

Art. 37[1]. [Proces planowania i zagospodarowania przestrzennego *obszarów morskich*]

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne *obszarów morskich* wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oznacza proces, za pośrednictwem którego właściwe organy, o których mowa w art. 37e ust. 1, analizują i organizują wykorzystanie *obszarów morskich*, aby osiągnąć cele ekologiczne, gospodarcze i społeczne.

Art. 37a. [Plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej]

1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze rozporządzenia, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, uwzględniając rozstrzygnięcia określone w ust. 2 oraz wydane ważne pozwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 26 ust. 1, i uzgodnienie, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

2. Plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, zwane dalej "planami", rozstrzygają o:

1) funkcji podstawowej i funkcjach dopuszczalnych, dla każdego z obszarów wydzielonych w planach;

2) zakazach lub ograniczeniach korzystania z obszarów, o których mowa w pkt 1, z uwzględnieniem wymogów ochrony przyrody;

3) rozmieszczeniu inwestycji celu publicznego;

4) kierunkach rozwoju transportu i infrastruktury technicznej;

5) obszarach i warunkach:

a) ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego,

b) uprawiania rybołówstwa i akwakultury,

c) pozyskiwania energii odnawialnej,

d) poszukiwania, rozpoznawania złóż kopalin oraz wydobywania kopalin ze złóż.

3. Funkcja podstawowa oznacza wiodące przeznaczenie obszaru wydzielonego w planach. Funkcje dopuszczalne oznaczają pozostałe przeznaczenia obszarów wydzielonych w planach, których współistnienie nie zakłóca wiodącego przeznaczenia w sposób stale uniemożliwiający realizację funkcji podstawowej oraz nie wpływa negatywnie na zrównoważony rozwój obszaru wydzielonego w planach.

3a. Działania, których wyłącznym celem jest obronność lub bezpieczeństwo państwa, mogą być prowadzone niezależnie od rozstrzygnięć planu, w tym funkcji podstawowych i dopuszczalnych, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

4. Plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej mogą zawierać ustalenia informacyjne w zakresie przewidywanego rozmieszczenia inwestycji celu publicznego, inne niż określone w ust. 2.

5. Organami właściwymi w sprawie morskiego planowania przestrzennego jest odpowiednio minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i dyrektor urzędu morskiego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przekazuje Komisji Europejskiej i odpowiednim państwom członkowskim kopie oraz wszelkie kolejne zmiany planów w terminie trzech miesięcy od dnia ich ogłoszenia.

Art. 37b. [Sporządzenie projektu planu; koszty sporządzenia planu]

1. Projekt planu sporządza właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, stosując podejście ekosystemowe oraz mając na względzie:

1) wsparcie zrównoważonego rozwoju w sektorze morskim z uwzględnieniem aspektów gospodarczych, społecznych i środowiskowych, w tym poprawy stanu środowiska i odporności na zmiany klimatu;

2) obronność i bezpieczeństwo państwa;

3) koordynację działań odpowiednich podmiotów i sposobów wykorzystania morza.

1a. Podejście ekosystemowe, o którym mowa w ust. 1, oznacza, że w zarządzaniu działalnością człowieka spełnione zostaną łącznie następujące warunki:

1) wpływ na ekosystem planowanej działalności człowieka będzie utrzymywany na poziomie umożliwiającym osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ekologicznego środowiska;

2) zostanie zachowana zarówno zdolność do prawidłowego funkcjonowania ekosystemu, jak i odporność na zmiany środowiskowe, powstałe w wyniku działalności człowieka;

3) zostanie umożliwione jednoczesne, trwałe i zrównoważone użytkowanie zasobów i usług ekosystemowych przez obecne i przyszłe pokolenia.

2. Do projektu planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko.

3. Koszty sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz opracowania prognozy oddziaływania na środowisko obciążają budżet państwa albo inwestora realizującego inwestycję, jeżeli ustalenia tego planu są bezpośrednią konsekwencją realizacji tej inwestycji.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres planów zawarty w części tekstowej oraz części graficznej sporządzanej w formie cyfrowego opracowania kartograficznego tworzonego na podstawie baz danych, określając w szczególności materiały planistyczne, rodzaj opracowań kartograficznych, skalę opracowań kartograficznych, stosowane oznaczenia, nazewnictwo, standardy oraz sposób dokumentowania prac planistycznych, mając na względzie czytelność i przejrzystość planów oraz wytyczne przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Morza Bałtyckiego oraz organy Unii Europejskiej w zakresie planowania przestrzennego *obszarów morskich*.

Art. 37c. [Analizy, studia, koncepcje i programy; współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego przy opracowywaniu planu]

Organy administracji morskiej mogą prowadzić analizy i studia oraz opracowują koncepcje i programy, w celu opracowania planu, a także współpracują z samorządami województw i gmin nadmorskich i ich związkami w celu zapewnienia spójności tego planu z planami ogólnymi gmin, miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, planami zagospodarowania przestrzennego województw oraz ze strategiami rozwoju województw, strategiami rozwoju ponadlokalnego i strategiami rozwoju gmin.

Art. 37d. [Związanie jednostek samorządu terytorialnego ustaleniami planu]

Plan może zawierać ustalenia wiążące samorządy województw oraz gminy, w obszarze których występują morskie wody wewnętrzne, lub gminy sąsiadujące z obszarem planu poprzez linię brzegową lub odpowiadające tej linii granice *obszarów morskich*, przy sporządzaniu odpowiednio planów zagospodarowania przestrzennego województw, planów ogólnych gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie:

1) rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym określonych w średniookresowej strategii rozwoju kraju i innych strategiach rozwoju;

2) obszarów chronionych, w tym obszarów przestrzeni chronionej;

3) sposobu korzystania z *obszarów morskich*, w tym ograniczeń i dopuszczeń.

Art. 37e. [Procedura sporządzenia projektu planu]

1. Przystępując do sporządzenia projektu planu, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, kolejno:

1) podaje do publicznej wiadomości, poprzez ogłoszenie w prasie ogólnopolskiej, wywieszenie na tablicy ogłoszeń i zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora, informacje o:

a) przystąpieniu do sporządzania projektu planu,

b) możliwości składania uwag i wniosków dotyczących projektu planu określając formę, miejsce i termin składania tych uwag i wniosków, niekrótszy niż 60 dni od dnia podania informacji do publicznej wiadomości;

2) zawiadamia na piśmie o przystąpieniu do sporządzania projektu planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu planu;

3) rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w pkt 1 lit. b, rozstrzyga o sposobie ich uwzględnienia w projekcie planu i sporządza wykaz uwag i wniosków złożonych do projektu planu, w którym umieszcza uwagi i wnioski, wraz ze złożonym opisem przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 37f ust. 3, a także ogólne uzasadnienie dotyczące sposobu uwzględnienia wniosków do projektu planu;

4) wykłada wykaz, o którym mowa w pkt 3, do publicznego wglądu i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora, do dnia zakończenia wyłożenia projektu planu, o którym mowa w pkt 10, oraz podaje informacje o tym do publicznej wiadomości, wskazując miejsce jego wyłożenia;

5) występuje do właściwych organów o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 53

ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670, 875, 1097 i 1157);

6) sporządza projekt planu, uwzględniający w szczególności alternatywne rozmieszczenie wybranych przedsięwzięć wraz z uzasadnieniem ich rozmieszczenia, i prognozę oddziaływania na środowisko dla tego projektu;

7) występuje o opinie o projekcie planu do:

a) wojewódzkiego konserwatora zabytków - właściwego w zakresie obszarów objętych ochroną konserwatorską oraz obszarów proponowanych do objęcia taką ochroną,

b) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w zakresie:

– wpływu na obszary szczególnego zagrożenia powodzią z wyłączeniem pasa technicznego,

– dostosowania ustaleń projektu planu do wymagań wynikających z warunków korzystania z wód regionu wodnego oraz, o ile zostały sporządzone, warunków korzystania z wód zlewni,

– zgodności z planami gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,

c) ministra właściwego do spraw zdrowia - w zakresie zagospodarowania stref ochronnych uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej,

d) właściwego organu nadzoru górniczego - w zakresie terenów górniczych i ich zagospodarowania,

e) organów właściwych w zakresie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z *ustawą* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, załączając prognozę oddziaływania na środowisko,

f) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w zakresie zgodności z programem ochrony wód morskich oraz w zakresie celów środowiskowych dla wód morskich, ustanowionych zgodnie z przepisami *ustawy* z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

8) uzgadnia projekt planu z:

a) wójtami, burmistrzami albo prezydentami miast położonych w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu - w zakresie wpływu jego ustaleń na zagospodarowanie pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani oraz zagospodarowanie przestrzenne gminy,

b) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska - w zakresie ustaleń projektu planu, mogących mieć wpływ na cele ochrony rezerwatu przyrody, na ochronę przyrody parku

krajobrazowego i obszaru chronionego krajobrazu oraz w zakresie ustaleń projektu planu, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 zgodnie z *ustawą* z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

c) Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw: gospodarki, klimatu, energii, gospodarki surowcami energetycznymi, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych, turystyki, informatyzacji, transportu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie ich właściwości,

d) marszałkiem województwa - w zakresie terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu wojewódzkim, ustalonego w planie zagospodarowania przestrzennego województwa,

e) dyrektorem parku narodowego w zakresie ustaleń projektu planów, mogących mieć wpływ na ochronę przyrody parku narodowego zgodnie z *ustawą* z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

f) podmiotami zarządzającymi portami morskimi o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej - w zakresie ustaleń projektu planu mogących mieć wpływ na rozwój portów;

9) podaje do publicznej wiadomości, w sposób określony w pkt 1, w terminie niekrótszym niż 14 dni przed dniem wyłożenia projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, informacje o terminie i miejscu wyłożenia tych dokumentów oraz o możliwości składania w tym terminie uwag i wniosków do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko dla tego projektu oraz gromadzi te uwagi i wnioski;

10) wykłada projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko na okres niekrótszy niż 6 tygodni, a także udostępnia go wraz z prognozą w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora oraz organizuje w trzecim tygodniu wyłożenia tego projektu dyskusję publiczną nad przyjętymi w nim rozwiązaniami;

11) rozpatruje złożone uwagi i wnioski, o których mowa w pkt 9, oraz opinie, o których mowa w pkt 7, wprowadza zmiany do projektu planu wynikające z prognozy oddziaływania na środowisko oraz uwzględnionych opinii i dokonanych uzgodnień, o których mowa w pkt 7 i 8;

12) ponawia uzgodnienia, o których mowa w pkt 8, w niezbędnym zakresie oraz sporządza wykaz nieuwzględnionych uwag i wniosków wraz z uzasadnieniem ich nieuwzględnienia;

13) przedstawia projekt planu ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w celu stwierdzenia jego zgodności ze średniookresową strategią rozwoju kraju;

13a) (uchylony)

14) informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji zamierzeń związanych z ustaleniami planu, o możliwości transgranicznego oddziaływania na

środowisko skutków realizacji planu i przekazuje mu projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko;

15) uczestniczy w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami działu VI rozdziału 3 *ustawy* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

16) może ponownie wystąpić o opinie i uzgodnienia, o których mowa w pkt 7, 8 i 13, w zakresie zmian projektu planu wynikających z przeprowadzonego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;

17) przedkłada projekt planu wraz z wykazem, o którym mowa w pkt 12, oraz projektem podsumowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 *ustawy* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej w celu jego przyjęcia zgodnie z art. 37a ust. 1.

2. Jeżeli po przedstawieniu projektu planu do przyjęcia zgodnie z art. 37a ust. 1 dokonane zostaną zmiany w projekcie planu, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag i wniosków, może przekazać projekt planu do właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego w celu ponowienia czynności, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przedmiotem ponowionych czynności jest wyłącznie część projektu planu objęta zmianami.

Art. 37f. [Rozpatrzenie uwag i wniosków]

1. W odniesieniu do uwag i wniosków, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 9, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego sporządza każdorazowo uzasadnienie sposobu ich rozpatrzenia.

2. Rozstrzygnięcia dyrektora urzędu morskiego o nieuwzględnieniu złożonych uwag i wniosków do projektu planu nie podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

3. W przypadku wniosku, o którym mowa w art. 37e ust. 1 pkt 1 lit. b, dotyczącego uwzględnienia w planie przedsięwzięcia należącego do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko do wniosku dołącza się opis przedsięwzięcia zawierający dane, o których mowa w art. 62a ust. 1 *ustawy* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 37g. [Obowiązek współpracy organów przy sporządzaniu planu]

1. Organy, o których mowa w art. 37e ust. 1, w zakresie swojej właściwości rzeczowej i miejscowej są obowiązane do współpracy przy sporządzaniu planu, polegającej na wyrażaniu opinii, składaniu wniosków oraz udostępnianiu informacji.

2. Koszty związane ze współpracą, o której mowa w ust. 1, obciążają organy współpracujące.

3. Organy, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 7, 8, 13, dokonują uzgodnień albo przedstawiają opinie w terminie niedłuższym niż 45 dni od dnia udostępnienia projektu planu.

4. Dyrektor urzędu morskiego może uznać za uzgodniony projekt planu w przypadku, w którym organy, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 7, 8, 13, nie określą warunków, na jakich uzgodnienie może nastąpić.

4a. W przypadku sprzecznych warunków, na jakich uzgodnienie projektu planu może nastąpić, wskazanych przez organy gmin, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 8 lit. a, dyrektor urzędu morskiego powiadamia organy gmin o zakresie sprzeczności tych warunków. Organy gmin, w terminie niedłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia powiadomienia o zakresie sprzeczności warunków, wspólnie przekazują dyrektorowi urzędu morskiego, uzyskane w drodze porozumienia, spójne warunki, na jakich uzgodnienie projektu planu może nastąpić. Nieprzekazanie przez organy gmin spójnych warunków w terminie może być uznane przez dyrektora urzędu morskiego jako nieprzedstawienie warunków, na jakich uzgodnienie projektu planu może nastąpić, w zakresie, w którym są one ze sobą sprzeczne.

5. Nieprzedstawienie stanowiska lub warunków, o których mowa w ust. 4 i 4a, w terminie, o którym mowa w ust. 3 i 4a, uważa się za równoznaczne odpowiednio z uzgodnieniem lub zaopiniowaniem projektu planu.

Art. 37h. [Wytyczne ustawowe przy rozpatrywaniu uwag i wniosków oraz przy sporządzaniu projektu planu]

Dyrektor urzędu morskiego, podejmując rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 3, 6 i 11, ma na względzie:

1) osiągnięcie zrównoważonego rozwoju obszaru objętego planem oraz obszarów do niego przyległych w wymiarze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym;

2) zapewnienie obronności i bezpieczeństwa państwa;

3) wzajemne oddziaływanie lądu i morza.

Art. 37i. [Okresowa ocena i wprowadzanie zmian w planie]

1. Plan podlega okresowej ocenie, co najmniej raz na 10 lat.

2. W celu oceny aktualności planów właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego występuje do organów, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 7 i 8, o przekazanie informacji dotyczących zmian w

zagospodarowaniu przestrzennym obszaru objętego planem oraz dokonuje analizy zmian na tym obszarze, z uwzględnieniem wydanych pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

3. Po przeprowadzeniu oceny dyrektor urzędu morskiego opracowuje raport o stanie zagospodarowania *obszarów morskich*. Wyniki tej oceny oraz raport są przekazywane ministrom właściwym do spraw: budownictwa, energii, gospodarki surowcami energetycznymi, gospodarki morskiej, gospodarki wodnej, klimatu, środowiska, planowania i zagospodarowania przestrzennego, mieszkalnictwa i rozwoju regionalnego.

4. Na podstawie raportu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej podejmuje decyzję o przystąpieniu do zmiany planu oraz zakresie niezbędnych zmian.

5. Jeżeli w wyniku zmiany przepisów prawa zachodzi konieczność dokonania zmiany planu, czynności, o których mowa w art. 37e, wykonuje się odpowiednio w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przystąpienie do zmiany planu powinno nastąpić niepóźniej niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie zmienionego przepisu prawa.

6. Zmiana planu następuje w trybie, w jakim plan został przyjęty.

Art. 37j. [Współpraca transgraniczna]

1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej prowadzi współpracę transgraniczną w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz wymianę transgraniczną w zakresie danych przestrzennych niezbędnych w procesie planowania przestrzennego *obszarów morskich*.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres i sposób uzgodnień transgranicznych planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, mając na względzie w szczególności zalecenia przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Morza Bałtyckiego oraz organy Unii Europejskiej w zakresie planowania przestrzennego na morzu.

Art. 37k. [Gromadzenie i przechowywanie materiałów dotyczących planów]

Dyrektor urzędu morskiego gromadzi i przechowuje materiały dotyczące planów.

DZIAŁ III

Administracja morska

Rozdział 1

Ustrój organów administracji morskiej

Art. 38. [Organy administracji morskiej; nadzór ministra]

1. Organami administracji morskiej są:

   1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej - jako naczelny organ administracji morskiej;

   2) dyrektorzy urzędów morskich - jako terenowe organy administracji morskiej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów urzędów morskich w zakresie uregulowanym w niniejszej *ustawie* oraz w przepisach odrębnych.

Art. 39. [Dyrektor urzędu morskiego; urzędy morskie]

1. Dyrektor urzędu morskiego podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej.

2. Dyrektora urzędu morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej. Zastępców dyrektora urzędu morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej na wniosek dyrektora urzędu morskiego.

3. Na stanowisko dyrektora i zastępcy dyrektora urzędu morskiego może być powołany wyłącznie obywatel polski posiadający wykształcenie wyższe oraz wiedzę, kwalifikacje zawodowe i doświadczenie z zakresu gospodarki morskiej oraz funkcjonowania administracji rządowej.

4. Dyrektor urzędu morskiego wykonuje swoje kompetencje przy pomocy urzędu morskiego, który jest państwową jednostką budżetową.

5. W skład urzędu morskiego wchodzą w szczególności:

   1) inspekcja morska, inspekcja bandery, inspekcja portu - przy pomocy których dyrektor urzędu morskiego realizuje swoje zadania w zakresie inspekcji statków;

   1a) Służba Kontroli Ruchu Statków (Służba VTS) - przy pomocy której dyrektor urzędu morskiego realizuje swoje zadania w zakresie monitorowania ruchu statków i przekazywania informacji;

   2) kapitanaty i bosmanaty portów - przy pomocy których dyrektor urzędu morskiego wykonuje swoje kompetencje w portach i przystaniach morskich;

   3) Biuro Spraw Obronnych Żeglugi - do realizacji zadań, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1a.

Art. 40. [Tworzenie i znoszenie urzędów morskich; terytorialny zakres działania dyrektorów urzędów morskich; statuty]

1. Urzędy morskie tworzy i znosi minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w drodze rozporządzenia.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej po zasięgnięciu opinii właściwych wojewodów, w drodze rozporządzenia, określa terytorialny zakres działania dyrektorów urzędów morskich i

siedziby urzędów.

3. Organizację urzędu morskiego oraz szczegółowy zakres działania dyrektora urzędu morskiego określa statut nadany przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Art. 41. [Umundurowanie pracowników organów administracji morskiej]

1. Pracownicy organów administracji morskiej określonych kategorii noszą w czasie pełnienia obowiązków służbowych umundurowanie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w drodze rozporządzenia, określa kategorie pracowników obowiązanych do noszenia umundurowania, sposób jego przydziału oraz wzór tego umundurowania.

Rozdział 1a

Państwowa Morska Służba Hydrograficzna

Art. 41a. [Podmioty wykonujące zadania służby hydrograficznej oraz zadania państwa związane z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, publikacji nautycznych i informacji nautycznej]

1. Zadania państwa związane z prowadzeniem, koordynowaniem i nadzorowaniem prac w zakresie hydrografii i kartografii morskiej, publikacji nautycznych i informacji nautycznej wykonuje Państwowa Morska Służba Hydrograficzna, zwana dalej "służbą hydrograficzną".

2. Zadania służby hydrograficznej wykonuje Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej we współpracy z dyrektorami urzędów morskich oraz innymi podmiotami.

Art. 41b. [Zadania służby hydrograficznej]

1. Do zadań służby hydrograficznej należy:

   1) prowadzenie, koordynowanie i nadzorowanie pomiarów hydrograficznych na polskich *obszarach morskich* dla potrzeb bezpieczeństwa żeglugi i kartografii morskiej;

   2) prowadzenie i koordynowanie prac geodezyjnych na polskich *obszarach morskich* oraz w pasie nadbrzeżnym, w portach i przystaniach morskich dla potrzeb bezpieczeństwa żeglugi i kartografii morskiej;

   3) opracowywanie i wydawanie map morskich oraz innych publikacji nautycznych;

   4) utrzymywanie serwisu cyfrowych map nawigacyjnych;

   5) koordynowanie krajowego systemu obiegu informacji nautycznej i ostrzeżeń nawigacyjnych;

   6) reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej w Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej;

7) przekazywanie nieodpłatnie organom administracji morskiej danych batymetrycznych i oceanograficznych oraz map i publikacji nautycznych;

8) przekazywanie nieodpłatnie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska danych batymetrycznych i hydrologicznych niezbędnych do właściwego i bezpiecznego wykonywania monitoringu wód morskich;

9) przekazywanie nieodpłatnie Głównemu Geodecie Kraju danych batymetrycznych oraz danych dotyczących linii brzegowej w celu wykonywania zadań przewidzianych w *ustawie* z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 242);

10) prowadzenie zasobu danych hydrograficznych;

11) wydawanie dokumentów potwierdzających kwalifikacje hydrografa morskiego;

12) weryfikowanie oraz uznawanie instytucji, organizacji i ośrodków szkolenia prowadzących szkolenia hydrografów kategorii A lub B.

2. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 8, zawiera porozumienia określające formę i zakres przekazywanych danych oraz ilość i rodzaje map i publikacji nautycznych.

Art. 41c. [Przekazywanie służbie hydrograficznej kopii danych pomiarowych]

1. Podmiot prowadzący na polskich *obszarach morskich* pomiary hydrograficzne niezwłocznie przekazuje nieodpłatnie służbie hydrograficznej kopię uzyskanych danych pomiarowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przekazywania służbie hydrograficznej kopii danych pomiarowych, mając na względzie konieczność zapewnienia aktualności i interoperacyjności danych, w celu zapewnienia ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa żeglugi na polskich *obszarach morskich*.

Art. 41ca. [Rejestr zatopionych materiałów niebezpiecznych]

1. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej prowadzi, w postaci elektronicznej, rejestr zatopionych materiałów niebezpiecznych, w którym są gromadzone dane i informacje o zatopionych materiałach niebezpiecznych określonych w art. 32b, w tym:

1) rodzaj, ilość oraz wielkość zatopionego materiału niebezpiecznego;

2) informacja dotycząca stanu zatopionego materiału niebezpiecznego;

3) liczba sztuk zatopionego materiału niebezpiecznego - w przypadku składowiska tych materiałów;

4) dane obrazowe zatopionego materiału niebezpiecznego;

5) określenie lokalizacji zatopionego materiału niebezpiecznego;

6) dane sonarowe zarejestrowane w rejonie zatopionego materiału niebezpiecznego;

7) dane batymetryczne zarejestrowane w rejonie zatopionego materiału niebezpiecznego;

8) dane magnetometryczne zarejestrowane w rejonie zatopionego materiału niebezpiecznego;

9) data zgłoszenia zatopionego materiału niebezpiecznego do rejestru zatopionych materiałów niebezpiecznych;

10) data wykrycia lub identyfikacji zatopionego materiału niebezpiecznego;

11) informacje o wykonanej neutralizacji zatopionego materiału niebezpiecznego.

2. Dane i informacje zawarte w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych są gromadzone i aktualizowane na podstawie danych przekazywanych Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej zgodnie z art. 41c ust. 1.

3. Dane i informacje gromadzone w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych nie stanowią informacji niejawnych w rozumieniu *ustawy* z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209).

4. W rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych nie przetwarza się danych osobowych.

5. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej udostępnia nieodpłatnie, na wniosek, dane lub informacje zawarte w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Szefa Służby Wywiadu Wojskowego.

6. Wniosek o udostępnienie danych lub informacji zawartych w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych składa się do Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatrzonym podpisem własnoręcznym albo w postaci elektronicznej przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 *ustawy* z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

7. Wniosek o udostępnienie danych lub informacji zawartych w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy;

2) numer PESEL, a w przypadku jego braku - serię i numer dokumentu tożsamości, albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku - poświadczony za zgodność z oryginałem wypis z rejestru przedsiębiorców właściwego dla siedziby wnioskodawcy;

3) obywatelstwo albo państwo siedziby wnioskodawcy;

4) miejsce zamieszkania albo adres siedziby wnioskodawcy;

5) adres do doręczeń, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania albo adres siedziby wnioskodawcy;

6) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej wnioskodawcy - jeżeli je posiada;

7) cel wykorzystania danych i informacji o zatopionych materiałach niebezpiecznych;

8) sposób udostępnienia danych lub informacji z rejestru zatopionych materiałów niebezpiecznych.

8. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej odmawia, w drodze decyzji, udostępnienia danych lub informacji zawartych w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych, jeżeli takie udostępnienie mogłoby zagrażać bezpieczeństwu lub obronności państwa.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej może odstąpić od sporządzenia uzasadnienia faktycznego decyzji o odmowie udostępnienia danych lub informacji zawartych w rejestrze zatopionych materiałów niebezpiecznych.

10. Podmiot, któremu udostępniono dane lub informacje z rejestru zatopionych materiałów niebezpiecznych, nie może ich przekazywać lub upubliczniać bez uzyskania uprzedniej pisemnej zgody Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

Art. 41d. [Delegacja ustawowa - szczegółowy zakres i sposób realizacji zadań służby hydrograficznej]

Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób realizacji zadań służby hydrograficznej, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi i obiektów lokalizowanych na *obszarach morskich* oraz rozpowszechniania informacji o niebezpieczeństwach występujących na polskich *obszarach morskich*.

Art. 41e. [Wymagania przy wykonywaniu pomiarów hydrograficznych na polskich *obszarach morskich*]

1. Wykonywanie pomiarów hydrograficznych na polskich *obszarach morskich* na potrzeby bezpieczeństwa żeglugi, kartografii morskiej, projektowania posadawiania oraz kontroli budowli hydrotechnicznych, planowania przestrzennego oraz ochrony środowiska wymaga:

1) odpowiednich kwalifikacji z zakresu hydrografii morskiej;

2) spełniania minimalnych wymagań dla pomiarów hydrograficznych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 pkt 1.

2. Potwierdzeniem posiadania kwalifikacji niezbędnych do wykonywania pomiarów hydrograficznych na polskich *obszarach morskich* na potrzeby bezpieczeństwa żeglugi, kartografii morskiej, projektowania posadawiania oraz kontroli budowli hydrotechnicznych, planowania

przestrzennego, a także ochrony środowiska jest:

1) dyplom hydrografa morskiego kategorii A;

2) dyplom hydrografa morskiego kategorii B.

3. Dyplomy, o których mowa w ust. 2, wydaje Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

4. Osoby ubiegające się o uzyskanie dyplomu hydrografa morskiego są obowiązane:

1) posiadać co najmniej wykształcenie:

a) wyższe - w przypadku osób ubiegających się o uzyskanie dyplomu hydrografa morskiego kategorii A,

b) średnie lub średnie branżowe - w przypadku osób ubiegających się o uzyskanie dyplomu hydrografa morskiego kategorii B;

2) odbyć szkolenie prowadzone przez:

a) instytucje, organizacje i ośrodki szkolenia zweryfikowane i uznane przez Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej w zakresie programu szkolenia oraz uprawnień kadry dydaktycznej lub ośrodki akademickie posiadające aktualne certyfikaty Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej uprawniające do realizacji szkolenia hydrografów kategorii A lub B,

b) zagraniczne instytucje, organizacje, ośrodki szkolenia lub ośrodki akademickie posiadające aktualne certyfikaty Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej uprawniające do realizacji szkolenia hydrografów kategorii A lub B;

3) odbyć praktykę polegającą na uczestnictwie w pracach związanych z pomiarami hydrograficznymi w okresie:

a) dwóch lat - w przypadku osób ubiegających się o uzyskanie dyplomu hydrografa morskiego kategorii A,

b) roku - w przypadku osób ubiegających się o uzyskanie dyplomu hydrografa morskiego kategorii B.

5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalne wymagania dla pomiarów hydrograficznych,

2) szczegółowe wymagania kwalifikacyjne do wykonywania pomiarów hydrograficznych, w tym sposób ustalania okresu praktyki, o której mowa w ust. 4 pkt 3,

3) ramowe programy szkoleń dla hydrografów morskich,

4) tryb uzyskiwania i wzory dyplomów hydrografa morskiego, o których mowa w ust. 2,

5) tryb weryfikacji oraz uznawania instytucji, organizacji i ośrodków szkolenia prowadzących szkolenia hydrografów kategorii A lub B oraz warunki cofnięcia uznania tych podmiotów i

ubiegania się o ponowne uznanie

- biorąc pod uwagę wytyczne Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.

Rozdział 2

Kompetencje i terytorialny zakres działania

Art. 42. [Kompetencje organów administracji morskiej]

1. Do organów administracji morskiej należą sprawy z zakresu administracji rządowej związane z korzystaniem z morza w zakresie unormowanym niniejszą *ustawą* i innymi *ustawami*.

2. W szczególności do organów administracji morskiej należą sprawy:

1) bezpieczeństwa żeglugi morskiej;

1a) ochrony portów morskich i żeglugi morskiej, w tym związane z wykonywaniem zadań obronnych oraz zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobieganie aktom terroru oraz likwidacji skutków zaistniałych zdarzeń;

2) korzystania z dróg morskich oraz portów i przystani morskich;

3) (uchylony)

4) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego;

5) ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem wskutek korzystania z morza oraz przez zatapianie odpadów i innych substancji w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa geologicznego i górniczego;

6) ratowania życia, prowadzenia prac podwodnych i wydobywania mienia z morza;

7) (uchylony)

8) (uchylony)

9) nadzoru przeciwpożarowego w polskich *obszarach morskich* oraz morskich portach i przystaniach;

10) uzgadniania decyzji w sprawie wydawania pozwoleń wodnoprawnych i pozwoleń na budowę dla obiektów budowlanych w polskich *obszarach morskich*, pasie technicznym, pasie ochronnym oraz portach i przystaniach morskich;

10a) (uchylony)

11) budowy, utrzymywania i ochrony umocnień brzegowych, wydm i zalesień ochronnych w pasie technicznym;

11a) użytkowania lasów będących własnością Skarbu Państwa położonych w pasie technicznym;

11b) nadzoru nad zapewnieniem ochrony przed powodzią od strony wód morskich w tym poprzez budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli hydrotechnicznych oraz umocnień brzegowych w pasie technicznym;

12) wyznaczania dróg morskich, kotwicowisk i badania warunków ich żeglowności;

12a) wykonywania i nadzorowania pomiarów hydrograficznych;

12b) prowadzenia zasobów danych hydrograficznych dla obszaru kompetencji właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego;

13) oznakowania nawigacyjnego w polskich *obszarach morskich*;

14) nakładania grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia;

15) wydawania oraz uzgadniania decyzji wynikających z przepisów *ustawy* z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków (Dz. U. poz. 1250);

16) sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej;

17) wykonywania kontroli w zakresie zgodności z wymaganiami, stwarzania przez wyrób zagrożenia oraz niezgodności formalnych w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów wyposażenia morskiego, rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych - zgodnie z właściwością terytorialną, o której mowa w art. 17 ust. 1a *ustawy* z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2026 r. poz. 529);

18) nadawania nazw statkom morskim;

19) organizacji pilotażu morskiego;

20) budowy i utrzymania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich, z wyłączeniem infrastruktury dostępu służącej wyłącznie na użytek morskich portów wojennych, o których mowa w art. 45 ust. 2a;

21) zarządzania portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej i przystaniami morskimi w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 *ustawy* z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796 oraz z 2026 r. poz. 176), w tym ochrona brzegów morskich w przystaniach plażowych w rozumieniu art. 2 pkt 2a tej *ustawy*, w przypadku których dyrektor urzędu morskiego wykonuje zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego;

22) planowania rozwoju portów i przystani morskich, o których mowa w pkt 21;

23) monitorowania i informowania o ruchu statków;

24) ewidencji ładunków i pasażerów;

25) nadzoru nad wprowadzonym do obrotu lub oddanym do użytku wyposażeniem morskim oraz rekreacyjnymi jednostkami pływającymi i skuterami wodnymi, o którym mowa w przepisach *ustawy* z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568);

25a) (uchylony)

26) zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz nad gruntami pokrytymi tymi wodami, o którym mowa w przepisach *ustawy* z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

26a) wykonywania zadań w dziedzinie ochrony środowiska morskiego i ochrony przed powodzią zgodnie z przepisami *ustawy* z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

27) kontroli paliwa żeglugowego dostarczanego na statki oraz paliwa żeglugowego używanego na statkach;

28) związane z wykonywaniem zadań organu krajowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 1177/2010", w zakresie usług przewozu drogą morską, z tym że rozpatrywanie skarg, o których mowa w art. 25 ust. 3 tego rozporządzenia, należy do zadań dyrektora urzędu morskiego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 43a ust. 5;

29) kwalifikacji członków załóg statków morskich i pilotów morskich;

30) nadzoru nad obszarami Natura 2000 wyznaczonymi na polskich *obszarach morskich* i sporządzania projektów planów ochrony tych obszarów w trybie przepisów *ustawy* z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

31) opiniowania i uzgadniania:

a) dokumentów dotyczących *obszarów morskich* w ramach postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,

b) realizacji przedsięwzięć dotyczących *obszarów morskich* w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000

- o których mowa w *ustawie* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

31a) związane z zapobieganiem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków

obcych stwarzających zagrożenie dla Unii lub inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, lub inwazyjnych gatunków obcych, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, w zakresie określonym w *ustawie* z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589 oraz z 2025 r. poz. 1795);

32) ochrony i opieki nad zabytkami znajdującymi się w polskich *obszarach morskich* w zakresie przewidzianym w *ustawie* z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

33) uzgadniania decyzji wydawanych na podstawie przepisów *ustawy* z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, w przypadkach przewidzianych w tej *ustawie*;

34) kontroli podmiotów zarządzających portami morskimi w zakresie zapewnienia przez nie dostępności w porcie punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) określonej w przepisach *ustawy* z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881);

35) związane z wykonywaniem zadań odpowiedniego organu, o którym mowa w art. 11 ust. 5, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 6 oraz art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającego ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 2017/352".

3. Do organów administracji morskiej należy także wykonywanie zadań w dziedzinie współpracy międzynarodowej w zakresie spraw określonych w ust. 1 i 2.

3a. Dyrektorzy urzędów morskich wykonują zadania określone w *ustawie* z dnia 26 kwietnia 2024 r. o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze (Dz. U. poz. 731).

4. Wydawanie decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 10 i 11, następuje po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu terytorialnego.

5. *Ustawa* nie narusza przepisów prawa geologicznego i górniczego.

6. W celu wymiany wiedzy i doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1, organy administracji morskiej odbywają regularne spotkania, a w wyjątkowych okolicznościach odbywają także spotkania doraźne.

Art. 42a. [Tymczasowe zatrzymanie statku lub wraku statku przez kapitana portu]

1. Kapitan portu może, na wniosek wierzyciela, zatrzymać tymczasowo na czas nieprzekraczający 72 godzin, z wyłączeniem dni uznanych ustawowo za wolne od pracy:

1) statek w celu zabezpieczenia roszczenia należnego od statku z tytułu opłat portowych, szkód

wyrządzonych w urządzeniach portowych, dokach lub drogach żeglugowych oraz z tytułu zanieczyszczenia środowiska;

2) wydobyty wrak i inne przedmioty, które utrudniały żeglugę, w celu zabezpieczenia roszczenia z tytułu ich usunięcia.

2. Tymczasowe zatrzymanie traci moc w razie złożenia odpowiedniego zabezpieczenia lub w razie dokonania zajęcia na podstawie właściwych przepisów.

3. Wierzyciel, o którym mowa w ust. 1, odpowiada za wszelkie szkody wynikłe wskutek nieuzasadnionego zatrzymania. Roszczenie z tego tytułu przedawnia się z upływem roku od dnia jego powstania.

Art. 42b.

W przypadku podejrzenia udziału statku w wypadku morskim kapitan portu może zatrzymać statek w porcie lub na redzie na czas nieprzekraczający 48 godzin w celu zabezpieczenia materiału dowodowego.

Art. 43. [Organy orzekające w pierwszej instancji]

W sprawach należących do właściwości organów administracji morskiej, rozstrzyganych w trybie postępowania administracyjnego, decyzje w pierwszej instancji wydają dyrektorzy urzędów morskich, chyba że w myśl przepisu szczególnego organem właściwym w pierwszej instancji jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

Art. 43a. [Skarga wnoszona do dyrektora urzędu morskiego przez pasażera]

1. W przypadku gdy pasażer nie jest zadowolony ze sposobu rozpatrzenia przez przewoźnika lub operatora terminalu, w rozumieniu rozporządzenia nr 1177/2010, skargi, o której mowa w art. 24 tego rozporządzenia, lub nie uzyska on odpowiedzi na taką skargę, może wnieść skargę do dyrektora urzędu morskiego określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

2. Do skargi wnoszonej do dyrektora urzędu morskiego pasażer dołącza:

1) kopię skargi skierowanej do przewoźnika lub operatora terminalu, w rozumieniu rozporządzenia nr 1177/2010;

2) kopię odpowiedzi na skargę, o której mowa w pkt 1, albo oświadczenie, że odpowiedź nie została udzielona w terminie określonym w art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 1177/2010;

3) kopię biletu lub potwierdzonej rezerwacji na daną trasę.

3. Do rozpatrywania skarg pasażerów przez dyrektora urzędu morskiego stosuje się przepisy działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. W przypadku stwierdzenia naruszenia prawa przez przewoźnika lub operatora terminalu, w

rozumieniu rozporządzenia nr 1177/2010, dyrektor urzędu morskiego określa, w drodze decyzji administracyjnej, zakres stwierdzonych nieprawidłowości oraz wyznacza termin ich usunięcia.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, dyrektora urzędu morskiego właściwego do rozpatrywania skarg, o których mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 1177/2010, biorąc pod uwagę natężenie ruchu pasażerskiego w portach i przystaniach morskich.

Art. 43aa. [Rozpatrywanie skarg dotyczących naruszeń przepisów rozporządzenia UE o świadczeniu usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów]

1. Dyrektor urzędu morskiego właściwy ze względu na położenie portu rozpatruje skargi dotyczące naruszenia przepisów rozporządzenia nr 2017/352 zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia.

2. Do skargi, o której mowa w ust. 1, dołącza się informacje i dokumenty potwierdzające naruszenie przepisów rozporządzenia nr 2017/352.

3. Dyrektor urzędu morskiego, o którym mowa w ust. 1, zwraca się odpowiednio do podmiotu zarządzającego w rozumieniu *ustawy* z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, dostawcy usług portowych lub użytkownika portu w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, których dotyczy skarga, o której mowa w ust. 1, o przedstawienie, w terminie uzależnionym od stopnia skomplikowania sprawy, jednak niedłuższym niż 3 miesiące, stanowiska wraz z uzasadnieniem.

4. Dyrektor urzędu morskiego, o którym mowa w ust. 1, rozpatruje skargę, o której mowa w ust. 1, bez zbędnej zwłoki, niepóźniej jednak niż w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania ostatniego ze stanowisk, o których mowa w ust. 3.

5. W zakresie nieuregulowanym w *ustawie*, do rozpatrywania skarg, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu VIII *ustawy* z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

6. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia nr 2017/352 przez podmiot zarządzający lub dostawcę usług portowych dyrektor urzędu morskiego, o którym mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji administracyjnej, zakres stwierdzonych nieprawidłowości oraz wyznacza termin ich usunięcia.

Art. 43b. [Dyrektor urzędu morskiego jako administrator danych osobowych]

Administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu, o którym mowa w art. 1 pkt 1 *ustawy* z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206), jest dyrektor urzędu morskiego.

Art. 44. [Terytorialny zakres działania organów administracji morskiej]

1. Organy administracji morskiej działają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w wyłącznej strefie ekonomicznej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. Organy administracji morskiej są także właściwe do wykonywania określonych umowami międzynarodowymi i prawem polskim zadań na morzu pełnym.

Art. 45. [Granice portów morskich i przystani morskich; morskie porty wojenne]

1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

   1) granice portów morskich od strony morza i ich red, z wyłączeniem portów wojennych, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 4,

   2) po zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin - granice portów morskich od strony lądu

- z uwzględnieniem współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych lub granicznych punktów geodezyjnych.

1a. Przystań morska nie może znajdować się w granicach portu morskiego.

2. Dyrektorzy urzędów morskich, po zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin oraz organów ochrony granicy państwowej, określają granice przystani morskich.

2a. Morski port wojenny obejmuje obszar portu morskiego lub te jego części, które są przeznaczone do wykorzystywania przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej oraz przez nie zarządzane i utrzymywane.

2b. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, granice morskich portów wojennych, mając na względzie zapewnienie obronności i bezpieczeństwa państwa, a także przyjęte strategie rozwoju portów i przystani morskich.

3. (uchylony)

Art. 46. [Delegacja ustawowa - zakres i formy współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną]

Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i formy współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną w zakresie wymienionym w art. 42 oraz w zakresie hydrografii i kartografii morskiej.

Rozdział 3

Przepisy wydawane przez terenowe organy administracji morskiej

Art. 47. [Zarządzenia dyrektorów urzędów morskich]

1. Dyrektorzy urzędów morskich wydają przepisy prawne na podstawie upoważnień udzielonych im w *ustawach*.

2. Z zastrzeżeniem art. 48 przepisy, o których mowa w ust. 1, są wydawane w formie zarządzenia.

3. Zarządzenie dyrektora urzędu morskiego podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym właściwym ze względu na terytorialny zakres obowiązywania tego zarządzenia.

4. Zarządzenie dyrektora urzędu morskiego wchodzi w życie po upływie czternastu dni od daty jego ogłoszenia, chyba że określa inny termin albo termin taki wynika z *ustawy*, na podstawie której zostało ono wydane.

Art. 48. [Zarządzenia porządkowe]

1. W zakresie nieuregulowanym w przepisach, jeżeli jest to niezbędne do ochrony życia, zdrowia lub mienia, obronności i bezpieczeństwa państwa, ochrony środowiska morskiego na morzu, w porcie morskim, przystani oraz w pasie technicznym, a także ochrony żeglugi i portów morskich - dyrektor urzędu morskiego może ustanawiać w zakresie określonym w art. 42 ust. 2 przepisy porządkowe zawierające zakazy lub nakazy określonego zachowania oraz tworzyć i ogłaszać strefy czasowo zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa, uprawiania sportów wodnych i nurkowych, znajdujące się w strefie odpowiedzialności terytorialnej danego urzędu i będące w granicach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego.

1a. W przypadku gdy przepisy porządkowe, o których mowa w ust. 1, mają wpływ na wykonywanie rybołówstwa morskiego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 21 *ustawy* z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 590), dyrektor urzędu morskiego wydaje te przepisy po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego, z wyjątkiem okoliczności określonej w ust. 6. Brak wydania opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu przepisów porządkowych uważa się za opinię pozytywną.

2. Przepisy porządkowe, o których mowa w ust. 1, ustanawia się w formie zarządzenia porządkowego.

3. (uchylony)

4. Zarządzenie porządkowe wchodzi w życie z dniem w nim określonym, niewcześniej jednak niż z dniem jego ogłoszenia, w sposób określony w ust. 5 lub 6.

5. Zarządzenie porządkowe podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym właściwym ze względu na terytorialny zakres obowiązywania tego zarządzenia.

6. W razie konieczności natychmiastowego wprowadzenia w życie zarządzenia porządkowego, może ono być publikowane w drodze obwieszczeń w miejscach jego obowiązywania, drogą radiową lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w żegludze morskiej lub na danym terenie. Dzień takiego

opublikowania zarządzenia porządkowego jest dniem jego ogłoszenia.

7. Zarządzenie porządkowe ogłoszone w sposób określony w ust. 6 podaje się następnie do wiadomości we właściwym wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 48a.

(uchylony)

Rozdział 4

Sprawowanie nadzoru

Art. 49. [Organy sprawujące nadzór nad przestrzeganiem przepisów *ustawy*]

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów *ustawy* sprawują na obszarze swego działania dyrektorzy urzędów morskich.

Art. 49a. [Sposób wykonania w przypadkach niecierpiących zwłoki obowiązku informacyjnego dotyczącego przetwarzania danych osobowych w związku ze sprawowaniem nadzoru na przestrzeganiem przepisów *ustawy*; żądanie ograniczenia przetwarzania danych osobowych a realizacja zadań w zakresie nadzoru]

1. W przypadku niecierpiącym zwłoki dyrektor urzędu morskiego, realizując zadania określone w niniejszym rozdziale, wykonuje obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), przez udostępnienie informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora, na swojej stronie internetowej oraz w siedzibie urzędu w widocznym miejscu.

2. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), nie wstrzymuje ani nie ogranicza wykonywania przez dyrektora urzędu morskiego zadań określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 50. [Uprawnienia kontrolne inspekcji morskiej, inspekcji bandery i inspekcji portu]

1. Wykonując w polskich *obszarach morskich* zadania, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1-6, 9 i

28:

1) inspekcja morska ma prawo:

a) kontrolowania, czy statki są uprawnione do działalności, którą wykonują, oraz czy posiadają wymagane pozwolenie,

b) kontrolowania, czy żegluga lub inna działalność jest wykonywana zgodnie z przepisami prawa polskiego i umowami międzynarodowymi,

c) wykrywania zanieczyszczeń środowiska morskiego powodowanych działalnością na morzu i ich sprawców,

d) kontrolowania, czy statki spełniają wymagania w zakresie ochrony żeglugi morskiej,

e) kontrolowania, czy przewoźnik, operator terminalu lub sprzedawca biletów, w rozumieniu rozporządzenia nr 1177/2010, wypełniają obowiązki określone w rozporządzeniu nr 1177/2010;

2) inspekcja bandery ma prawo kontrolowania statków o polskiej przynależności w zakresie wymagań określonych w przepisach prawa polskiego, przepisach prawa Unii Europejskiej oraz w ratyfikowanych umowach międzynarodowych dotyczących:

a) budowy statków, stałych urządzeń i ich wyposażenia,

b) składu i kwalifikacji załóg,

c) ochrony środowiska,

d) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych,

e) ochrony żeglugi morskiej;

3) inspekcja portu ma prawo kontrolowania statków obcej przynależności zawijających do polskich portów w zakresie wymagań określonych w umowach międzynarodowych i przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących:

a) bezpieczeństwa żeglugi,

b) składu i kwalifikacji załóg,

c) ochrony środowiska,

d) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych,

e) ochrony żeglugi morskiej.

2. Kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie podlegają jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji.

3. Kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie podlegają:

1) okręty wojenne i jednostki pomocnicze;

2) statki rybackie;

3) statki drewniane o prostej konstrukcji;

4) statki specjalnej służby państwowej nieużywane do celów handlowych oraz

5) statki rekreacyjne lub sportowe nieużywane do celów handlowych.

4. Określone w ust. 1 pkt 1 uprawnienia inspekcja morska może realizować we współdziałaniu ze Strażą Graniczną, przy użyciu jej sił i środków, a w razie konieczności także w porozumieniu z Marynarką Wojenną.

5. W przypadku nieobecności inspektora inspekcji morskiej na pokładzie jednostki pływającej Straży Granicznej, Straż Graniczna może samodzielnie realizować uprawnienia określone w ust. 1 pkt 1 w imieniu terenowego organu administracji morskiej.

6. Przekazanie Straży Granicznej środków posiadanych przez urzędy morskie do realizacji uprawnień określonych w ust. 1 pkt 1 nastąpi w drodze porozumienia ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej i spraw wewnętrznych.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, uprawnienia inspektora inspekcji morskiej, określone w art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1, przysługują odpowiednio dowódcom jednostek pływających Straży Granicznej.

Art. 50a. [Kompetencje dyrektorów urzędów morskich w ramach nadzoru przeciwpożarowego]

1. W ramach nadzoru przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 9, dyrektorzy urzędów morskich, mając na względzie znaczenie portu dla gospodarki narodowej:

1) wydają, w drodze zarządzenia, przepisy z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w tym dotyczące:

   a) zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru,

   b) bezpieczeństwa ruchu i postoju statków przewożących substancje niebezpieczne,

   c) przeładunku określonych rodzajów substancji;

2) wykonują inspekcje instalacji przeciwpożarowych oraz sprzętu gaśniczego będącego na wyposażeniu statków oraz innych obiektów pływających znajdujących się na akwenach im podległych;

3) zatwierdzają, zgodnie z przepisami o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, plany zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych;

4) uzgadniają:

   a) instrukcje technologiczne,

   b) instrukcje technologiczno-ruchowe,

   c) instrukcje bezpiecznej obsługi statku,

   d) regulaminy organizacyjne podmiotów wykonujących zadania związane z ochroną przeciwpożarową w portach, w zakresie ochrony przeciwpożarowej od strony wody.

2. W celu potwierdzenia właściwego stosowania planów, instrukcji i regulaminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dyrektorzy urzędów morskich przeprowadzają inspekcje i kontrole obejmujące planowane i doraźne inspekcje i kontrole:

1) terenów i obiektów portowych;

2) statków;

3) przeładunków towarów niebezpiecznych;

4) podmiotów wykonujących zadania związane z ochroną przeciwpożarową w portach.

3. Inspekcje i kontrole, o których mowa w ust. 2, na podstawie upoważnienia dyrektora urzędu morskiego, przeprowadza inspektor ochrony przeciwpożarowej, zwany dalej "inspektorem".

4. Inspektorem może być osoba, która posiada kwalifikacje, doświadczenie oraz wiedzę w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

5. Inspektor jest uprawniony do wstępu do wszystkich obiektów zlokalizowanych w porcie oraz na wszystkie statki znajdujące się w polskich *obszarach morskich*, za okazaniem dokumentu identyfikacyjnego.

6. W ramach wykonywanych czynności służbowych inspektor jest uprawniony do wydawania doraźnych poleceń w zakresie posiadanego upoważnienia podmiotom poddanym kontroli lub inspekcji.

7. Z przeprowadzonych inspekcji i kontroli inspektor sporządza protokół zawierający w szczególności opis stwierdzonego w wyniku kontroli lub inspekcji stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości, wraz z określeniem terminu ich usunięcia.

8. Podmioty zarządzające portem, przystanią, terminalem lub stocznią w zakresie ochrony przeciwpożarowej, oprócz pełnienia obowiązków wynikających z przepisów o ochronie przeciwpożarowej, są obowiązane do:

1) sporządzania, zgodnie z przepisami o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, planów zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych oraz, w zależności od prowadzonej działalności, instrukcji technologicznych i technologiczno-ruchowych oraz instrukcji bezpiecznej obsługi statku oraz ich uzgadniania;

2) uzgadniania z właściwym terytorialnie dyrektorem urzędu morskiego regulaminów organizacyjnych podmiotów wykonujących zadania związane z ochroną przeciwpożarową w portach od strony wody, a w przypadku przystani morskiej - uzgadniania sposobów i warunków ochrony przeciwpożarowej całej przystani;

3) wykonywania poleceń inspektora, o którym mowa w ust. 3, wydawanych doraźnie lub zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7;

4) informowania właściwego kapitana portu o każdej sytuacji wymagającej interwencji służb ratowniczo-gaśniczych w zarządzanym obiekcie lub na zarządzanym terenie znajdującym się w granicach administracyjnych portu.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres nadzoru przeciwpożarowego sprawowanego przez organy administracji morskiej,

2) szczegółowy sposób sprawowania nadzoru przeciwpożarowego, w tym tryb przeprowadzania inspekcji i kontroli, o których mowa w ust. 2, oraz szczegółowy zakres informacji zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7,

3) warunki współpracy organów administracji morskiej z podmiotami, które uczestniczą w działaniach ratowniczo-gaśniczych w obrębie polskich *obszarów morskich* oraz portów i przystani morskich,

4) szczegółowy zakres informacji niezbędnych do określenia w planach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych oraz instrukcjach technologicznych i technologiczno-ruchowych oraz instrukcjach bezpiecznej obsługi statku,

5) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 8 pkt 4

- mając na względzie znaczenie portu dla gospodarki narodowej oraz konieczność zapewnienia właściwego poziomu ochrony przeciwpożarowej w polskich *obszarach morskich* oraz morskich portach i przystaniach.

Art. 51. [Uprawnienia inspektora inspekcji morskiej, inspekcji bandery i inspekcji portu]

1. W czasie wykonywania czynności służbowych inspektor inspekcji morskiej, zwany dalej "inspektorem", jest uprawniony do:

1) kontroli dokumentów zezwalających na uprawianie rybołówstwa morskiego lub innej działalności na polskich *obszarach morskich*;

1a) kontroli dokumentów statku i dokumentów kwalifikacyjnych załogi statku;

2) (uchylony)

3) (uchylony)

4) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a w przypadkach uzasadnionego podejrzenia naruszenia *ustawy* lub przepisów wydanych na jej podstawie, do:

a) zatrzymania dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 1a,

b) (uchylona)

c) sprawdzenia pomieszczeń statku.

2. Inspektor inspekcji bandery oraz inspektor inspekcji portu w czasie wykonywania czynności służbowych mających na celu stwierdzenie, czy statek spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 1 pkt 2 lub 3, są uprawnieni do kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań, a także do sprawdzenia ogólnego stanu technicznego statku, łącznie z warunkami sanitarno-bytowymi. Przepisy ust. 1 oraz art. 52-54 stosuje się odpowiednio.

Art. 52. [Kontrola obcego statku na polskich *obszarach morskich*; kontrola w zakresie ochrony środowiska morskiego oraz ochrony żeglugi i portów morskich - odesłanie]

1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów *ustawy*, inspektor może skontrolować obcy statek znajdujący się w polskich *obszarach morskich* i zmusić go do zawinięcia do wskazanego portu, przy zastosowaniu wszelkich niezbędnych środków.

2. O zatrzymaniu i doprowadzeniu obcego statku do portu polskiego terenowy organ administracji morskiej zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa bandery statku.

3. Kontrolę w zakresie ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem ze statków reguluje odrębna *ustawa*.

4. Kontrolę w zakresie ochrony żeglugi i portów morskich reguluje odrębna *ustawa*.

Art. 53. [Kontrola statku znajdującego się na polskich *obszarach morskich* - uprawnienia inspektora i obowiązki kierownika statku]

1. Kierownik statku znajdującego się na polskich *obszarach morskich* powinien, na sygnał nadany z jednostki pływającej Straży Granicznej, zatrzymać statek i umożliwić dokonanie czynności inspekcyjnych.

2. Inspektor uprawniony jest do przebywania na każdym statku prowadzącym jakąkolwiek działalność w polskich *obszarach morskich*.

3. W czasie przebywania inspektora na statku kierownik tego statku powinien umożliwić mu dokonanie kontroli przestrzegania obowiązujących przepisów i obserwacji prowadzonej działalności, a w szczególności:

1) udzielić niezbędnych wyjaśnień;

2) przedstawić do wglądu żądane dokumenty łącznie z dziennikiem pokładowym;

3) umożliwić obejrzenie złowionych ryb i sprzętu połowowego, sprzętu używanego do badań oraz pobranych w trakcie badań próbek i dokonanych analiz;

4) umożliwić dokonanie wpisów do dziennika pokładowego;

5) umożliwić korzystanie ze środków łączności oraz zapewnić pomoc przy przekazywaniu i otrzymywaniu depesz;

6) udzielić wszelkiej innej pomocy niezbędnej do prawidłowego przeprowadzenia kontroli;

7) zapewnić niezbędne zakwaterowanie i wyżywienie w czasie dłuższego pobytu na statku.

Art. 53a. [Uprawnienie pracowników terenowego organu administracji morskiej do ustalania tożsamości osób]

W czasie wykonywania czynności służbowych pracownicy terenowego organu administracji morskiej, wykonując zadania, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1-9, 11, 14, 17, 25 i 27, mają prawo do legitymowania lub ustalania w inny sposób tożsamości osób.

Art. 54. [Obowiązek noszenia munduru i oznaki inspekcyjnej przez inspektora]

W czasie wykonywania czynności służbowych inspektor jest obowiązany do noszenia munduru i oznaki inspekcyjnej.

DZIAŁ IV

Przepisy karne i kary administracyjne

Art. 55. [Kara pieniężna nakładana na armatora lub wznosi lub osobę wykorzystującą sztuczne wyspy, konstrukcje, urządzenia albo układającą lub utrzymującą kable lub rurociągi wbrew przepisom *ustawy*]

1. Armatorowi, z którego statku podczas przebywania w polskich *obszarach morskich* dokonuje się, z naruszeniem przepisów niniejszej *ustawy* i innych *ustaw* oraz przepisów wydanych na ich podstawie:

1) eksploatacji zasobów mineralnych lub żywych zasobów morza,

2) zanieczyszczania środowiska morskiego,

3) badań,

4) budowy sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń,

5) układania kabli lub rurociągów

- wymierza się karę pieniężną o równowartości do 1 000 000 jednostek obliczeniowych, zwanych "Specjalnym Prawem Ciągnienia (SDR)", określanych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy.

2. Tej samej karze podlega, kto wznosi lub wykorzystuje sztuczne wyspy, konstrukcje, urządzenia albo układa lub utrzymuje kable lub rurociągi bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, albo uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1, albo niezgodnie z warunkami określonymi w tych decyzjach.

2a. Przepisu ust. 1 pkt 1, w części dotyczącej eksploatacji żywych zasobów morza, nie stosuje się w przypadkach określonych w przepisach o rybołówstwie morskim.

3. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadkach określonych w przepisach o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.

Art. 56. [Czyny podlegające karze pieniężnej]

Kto:

1) zatrzymuje lub zakotwicza statek poza miejscem do tego przeznaczonym,

2) prowadzi statek poza torami wodnymi lub nie utrzymuje kursu wskazanego przez właściwy organ,

3) (uchylony)

4) wyprowadza statek z portu wbrew otrzymanemu zakazowi,

5) ładuje lub wyładowuje towar ze statku w miejscu do tego niewyznaczonym,

6) nawiązuje łączność z wybrzeżem, powodując zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi,

7) opuszcza statek w miejscu niedozwolonym,

8) przyjmuje lub wysadza ze statku ludzi z naruszeniem przepisów celnych, skarbowych, imigracyjnych lub sanitarnych,

9) wykracza przeciwko przepisom wydanym na podstawie art. 47 i 48,

9a) wykorzystuje pas techniczny do innego celu niż utrzymanie brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska bez zgody dyrektora urzędu morskiego albo wykorzystuje pas techniczny niezgodnie z warunkami określonymi przez dyrektora urzędu morskiego,

10) nie stosuje się do nakazów określonych w art. 52 ust. 1,

11) (uchylony)

12) uszkadza lub przesuwa znaki nawigacyjne albo użytkuje je niezgodnie z przeznaczeniem,

13) uruchamia urządzenia pogarszające skuteczność oznakowania nawigacyjnego,

14) wykracza przeciwko przepisom o prowadzeniu i przechowywaniu na statku dokumentów,

15) wykracza przeciwko przepisom o okazywaniu bądź podnoszeniu bandery,

16) wykracza przeciwko obowiązkowi przedstawiania statku do pomiaru,

17) wykracza przeciwko obowiązkowi zgłoszenia statku lub okoliczności podlegającej wpisowi do rejestru okrętowego albo do rejestracji w urzędzie morskim,

17a) utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie inspekcji, o której mowa w art. 50 ust. 1,

18) wykracza przeciwko obowiązkowi umieszczania na statku oznaczenia nazwy, portu macierzystego i numeru identyfikacyjnego statku,

19) nurkuje na wraku bez wymaganego pozwolenia na nurkowanie na wraku lub nie stosuje się do warunków określonych w tym pozwoleniu,

19a) uprawia żeglugę z naruszeniem obowiązku posiadania dokumentu ubezpieczenia odpowiedzialności za roszczenia morskie, o którym mowa w art. 102c Kodeksu morskiego,

19b) nie stosuje się do zakazu określonego w art. 35a ust. 10,

20) podejmuje się przewozu pasażerów z naruszeniem obowiązku posiadania dokumentu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 182 § 3 lub art. 182a § 2 Kodeksu morskiego,

20a) przekazuje lub upublicznia udostępnione dane lub informacje z rejestru zatopionych materiałów niebezpiecznych bez uzyskania uprzedniej pisemnej zgody Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, o której mowa w art. 41ca ust. 10.

- podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 56a. [Naruszenie obowiązków lub warunków przez przewoźnika, operatora terminalu lub sprzedawcy biletów]

1. Przewoźnik, operator terminalu lub sprzedawca biletów, w rozumieniu rozporządzenia nr 1177/2010, którzy działają z naruszeniem obowiązków lub warunków określonych w art. 4 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 2, 3 i 5, art. 9 ust. 1, 2 i 4, art. 10, art. 11 ust. 1, 4 i 5, art. 12-19, art. 22, art. 23 ust. 1 i 3 oraz art. 24 rozporządzenia nr 1177/2010, podlegają karze pieniężnej do 50 000 zł.

2. (uchylony)

Art. 56b. [Naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia UE o świadczeniu usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów]

1. Podmiot zarządzający w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, który działa z naruszeniem obowiązków lub warunków określonych w art. 4 ust. 2 i 4-6, art. 5, art. 6 ust. 1-6, art. 8 ust. 1 i 3, art. 9 ust. 2 i 4, art. 11 ust. 1-7 oraz art. 12-15 rozporządzenia nr 2017/352, podlega karze pieniężnej do 1 000 000 zł.

2. Dostawca usług portowych w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, który działa z naruszeniem obowiązków lub warunków określonych w art. 8 ust. 3, art. 11 ust. 1-7, art. 12, art. 14 oraz art. 15 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2017/352, podlega karze pieniężnej do 1 000 000 zł.

3. Tej samej karze podlega:

1) podmiot zarządzający, dostawca usług portowych lub użytkownik portu w rozumieniu rozporządzenia nr 2017/352, który w terminie wyznaczonym przez dyrektora urzędu morskiego nie

przedstawi stanowiska, o którym mowa w art. 43aa ust. 3 lub

2) podmiot zarządzający lub dostawca usług portowych, którzy nie usuną nieprawidłowości zgodnie z art. 43aa ust. 6.

Art. 56c. [Niewykonanie obowiązku przekazywania służbie hydrograficznej kopii danych pomiarowych uzyskanych z pomiarów hydrograficznych]

Podmiot, który nie przekazuje służbie hydrograficznej kopii danych pomiarowych uzyskanych z pomiarów hydrograficznych przeprowadzonych na polskich *obszarach morskich* zgodnie z art. 41c ust. 1, podlega karze pieniężnej do 500 000 zł.

Art. 57. [Wymierzenie kary pieniężnej; środki odwoławcze]

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 55-56c, wymierza dyrektor urzędu morskiego w drodze decyzji administracyjnej.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, z wyłączeniem decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 56a ust. 1 oraz art. 56b.

4. Wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 55-56c, ustala dyrektor urzędu morskiego, z uwzględnieniem zakresu naruszenia, powtarzalności naruszeń lub korzyści finansowych uzyskanych z tytułu naruszenia.

Art. 58. [Przedawnienie]

1. Nie można nałożyć kary pieniężnej, jeżeli od dnia popełnienia czynu upłynęło 5 lat.

2. Wymierzonej kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od daty wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

Art. 59. [Zabezpieczenie należności z tytułu kary pieniężnej]

1. W celu zabezpieczenia ściągalności kary pieniężnej dyrektor urzędu morskiego może zażądać od sprawcy zabezpieczenia należności, a w razie odmowy występuje do organu egzekucyjnego o zajęcie statku lub innych przedmiotów, za pomocą których dokonano naruszenia przepisów.

2. Do czasu wydania postanowienia o zajęciu statku dyrektor urzędu morskiego zarządza zatrzymanie statku, niedłużej jednak niż na 48 godzin.

3. Zabezpieczenie ściągalności kary pieniężnej polega na wpłaceniu określonej, przez organ prowadzący postępowanie, kwoty pieniężnej do jego depozytu lub złożeniu gwarancji bankowej przez bank albo zakład ubezpieczeń mający siedzibę w Polsce.

4. Kary ustalone na podstawie art. 55-56c, nieuiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają, wraz z odsetkami za zwłokę, ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 60. [Kwoty z kar pieniężnych jako dochód budżetu państwa]

Ściągnięte kwoty z tytułu kar pieniężnych są dochodami budżetu państwa.

Art. 60a. [Czyny karalne na *obszarze morskich* wód wewnętrznych i morza terytorialnego]

Kto na *obszarze morskich* wód wewnętrznych i morza terytorialnego:

1) wprowadza statek do strefy zamkniętej dla żeglugi i rybołówstwa lub pozostawia w tej strefie sprzęt rybacki,

2) przeprowadza próby statecznościowe lub testuje urządzenia napędowe statku bez zgody kapitana portu,

3) nadużywa środków sygnałowych i pirotechnicznych lub usuwa i uszkadza środki ratunkowe,

4) zakrywa i tarasuje urządzenia cumownicze oraz zasłania znaki ostrzegawcze,

5) bez zgody kapitana portu spłukuje nadbudówki i pokłady statku,

6) przewozi pasażerów statkiem, którego dokument bezpieczeństwa takiego przewozu nie przewiduje,

7) uprawiając żeglugę statkiem przekracza dopuszczalną prędkość określoną obowiązującymi przepisami,

8) cumuje do znaku nawigacyjnego - podlega karze grzywny.

Art. 60b. [Czyny karalne na obszarze portu morskiego, przystani morskiej, kotwicowisk]

Kto na obszarze portu morskiego lub przystani morskiej, a także kotwicowisk położonych poza obszarem portów oraz torów wodnych łączących te kotwicowiska z wodami portowymi:

1) kąpie się lub bez zezwolenia nurkuje,

2) zanieczyszcza lub zaśmieca teren,

3) zacumował jednostkę burta w burtę bez zgody kapitana portu,

4) wchodzi lub wjeżdża na lód,

5) łowi ryby wbrew zakazowi lub bez wydanego zezwolenia,

6) opuszcza na wodę łodzie ze statku bez zgody kapitana portu,

7) usuwa lub uszkadza środki ratunkowe,

8) zakrywa i tarasuje urządzenia cumownicze, hydranty oraz zasłania znaki ostrzegawcze,

9) nie oświetla statku zacumowanego do nabrzeża od zachodu do wschodu słońca lub od wschodu do zachodu słońca podczas ograniczonej widzialności,

10) nie używa tarcz przeciw szczurom na linach cumowniczych statku zacumowanego do nabrzeża,

11) nie zacumował lub nieprawidłowo zacumował statek do urządzeń cumowniczych,

12) nie zapewnia bezpiecznego połączenia statku z lądem

- podlega karze grzywny.

Art. 60c. [Czyny karalne na obszarze pasa technicznego]

Kto na obszarze pasa technicznego:

1) zaśmieca lub zanieczyszcza teren,

2) bez zgody właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, o której mowa w art. 37 ust. 1, rozpala ognisko na plaży,

3) nie będąc uprawnionym do wjazdu albo bez zgody właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego, o której mowa w art. 37 ust. 1, używa pojazdu silnikowego lub zaprzęgowego lub motoroweru,

4) jako osoba nieupoważniona przebywa na terenach (ogrodzonych lub oznakowanych) objętych pracami hydrotechnicznymi lub pomiarowymi, zagrożonych erozją, pożarem i innymi zdarzeniami, w szczególności skażeniami, zanieczyszczeniami lub obecnością niebezpiecznych przedmiotów

- podlega karze grzywny.

Art. 60ca.

Kto na obszarach określonych w art. 60a lub art. 60b:

1) wbrew przepisom art. 51 § 1 *ustawy* z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. z 2023 r. poz. 1309 oraz z 2026 r. poz. 1004) uprawia żeglugę jachtem, nie posiadając na nim karty bezpieczeństwa wydanej na podstawie art. 23 ust. 1 *ustawy* z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim,

2) uprawia żeglugę jachtem nieoznaczonym zgodnie z przepisami art. 12 § 1 i § 2a *ustawy* z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski albo art. 21 ust. 1 *ustawy* z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 18) oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 3 tej *ustawy*,

3) narusza przepisy wydane na podstawie art. 3 ust. 2, art. 3b ust. 1 oraz art. 48 ust. 1 w ten sposób, że uprawia żeglugę na akwenach zamkniętych dla ruchu jednostek sportowo-rekreacyjnych albo bez wymaganej zgody

- podlega karze grzywny.

Art. 60d. [Orzekanie w trybie k.p.s.w.; nakładanie grzywien przez pracowników terenowego organu administracji morskiej]

1. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 60a-60ca następuje w trybie przewidzianym w przepisach *ustawy* z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860, z późn. zm.).

2. Pracownicy terenowego organu administracji morskiej mają prawo do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

DZIAŁ V

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 61.

W *ustawie* z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14 i z 1977 r. Nr 37, poz. 163) rozdział 7 skreśla się.

Art. 62.

W Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 63.

W *ustawie* z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 45, poz. 291, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 43, poz. 251) w art. 2 w § 1 pkt 2 i 5 skreśla się.

Art. 64.

W *ustawie* z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) w art. 55 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie: (zmiany pominięte).

Art. 65.

W *ustawie* z dnia 17 grudnia 1977 r. o polskiej strefie rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 37, poz. 163) art. 1, w art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 3-9 skreśla się.

DZIAŁ VI

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

Art. 66. [Sprawy o wykroczenia niezakończone do dnia wejścia w życie *ustawy*]

Sprawy o wykroczenia wszczęte przed kolegiami do spraw wykroczeń przy urzędach morskich i niezakończone do dnia wejścia w życie *ustawy* są prowadzone przez te kolegia, aż do czasu ich prawomocnego zakończenia, według dotychczasowych przepisów.

Art. 66a. [Pozwolenia na wznoszenie sztucznych wysp]

1. Dla pozwoleń na wznoszenie sztucznych wysp, o których mowa w art. 23 ust. 1, dla których podmiot, któremu udzielono tego pozwolenia, uiścił opłatę, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1, przed dniem 1 czerwca 2019 r. nie stosuje się art. 23 ust. 6a i 6b.

2. Jeżeli w okresie 15 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie uzyska pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia objętego tym pozwoleniem, organ, który wydał pozwolenie, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

2a. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, który ubiegał się o prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 4 *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, okres, o którym mowa w ust. 2, wynosi 3 lata od dnia udziału w aukcjach, o których mowa w art. 29 ust. 2 *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, niepóźniej niż 60 dni przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2 albo 2a, złoży organowi, który wydał pozwolenie, wyjaśnienia na piśmie i dokumenty potwierdzające podjęcie wszystkich czynności wymaganych przez prawo, zmierzających do uzyskania pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia objętego pozwoleniem, o którym mowa w ust. 1, terminy, o których mowa w ust. 2 albo 2a, zostają przedłużone na czas niezbędny do uzyskania pozwolenia na budowę, jednak niedłuższy niż 2 lata od dnia, w którym upłynął termin, o którym mowa w ust. 2 albo 2a. Przedłużenie terminu stwierdza, w drodze decyzji, organ, który wydał pozwolenie.

4. Dla pozwoleń, o których mowa w art. 26 ust. 1, i uzgodnień, o których mowa w art. 27 ust. 1, dotyczących zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, wydanych przed dniem 1 czerwca 2019 r. dla przedsięwzięć, dla których przed dniem 1 czerwca 2019 r. wydano pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dotyczące morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w *ustawie* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, za które podmiot, któremu udzielono tego pozwolenia,

uiścił przed dniem 1 czerwca 2019 r. opłatę, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1, nie stosuje się art. 26 ust. 6.

5. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 23 ust. 6c pkt 1, z uwzględnieniem okresu, o którym mowa w ust. 2, 2a lub 3, w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, któremu przyznano prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3 lub rozdziale 4 *ustawy* z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, nie zostanie rozpoczęte układanie kabli wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu art. 3 pkt 13 tej *ustawy* lub jego elementów, dla których wydano pozwolenia i uzgodnienia, o których mowa w ust. 4, organ, który wydał te pozwolenia i uzgodnienia, stwierdza, w drodze decyzji, ich wygaśnięcie.

Art. 67. [Umowy międzynarodowe określające granice wyłącznej strefy ekonomicznej]

1. Umowami, o których mowa w art. 16 ust. 1, są:

   1) umowa między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o rozgraniczeniu morza terytorialnego (wód terytorialnych), strefy ekonomicznej, strefy rybołówstwa morskiego i szelfu kontynentalnego na Morzu Bałtyckim, podpisana w Moskwie dnia 17 lipca 1985 r. (Dz. U. z 1986 r. poz. 85 i 86);

   2) umowa w sprawie rozgraniczenia szelfu kontynentalnego i stref rybołówczych między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Królestwem Szwecji, sporządzona w Warszawie dnia 10 lutego 1989 r. (Dz. U. poz. 323 i 324);

   3) umowa między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną w sprawie rozgraniczenia *obszarów morskich* w Zatoce Pomorskiej, podpisana w Berlinie dnia 22 maja 1989 r. (Dz. U. poz. 233 i 234);

   4) umowa między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Danii w sprawie rozgraniczenia *obszarów morskich* na Morzu Bałtyckim, podpisana w Brukseli dnia 19 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1240).

2. (uchylony)

Art. 68. [Publikacja wykazów przepisów powszechnie obowiązujących na obszarze działania dyrektorów urzędów morskich]

Dyrektorzy urzędów morskich ustalą i opublikują, w formie obwieszczeń, we właściwych wojewódzkich dziennikach urzędowych w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie *ustawy* wykazy powszechnie obowiązujących na obszarach ich działania przepisów prawnych wydanych przed dniem wejścia w życie *ustawy*. Przepisy nieobjęte wykazem tracą moc.

Art. 69. [Utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych]

Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w *ustawie* pozostają w mocy dotychczasowe przepisy, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 70. [Przepis derogacyjny]

Tracą moc:

1) dekret z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. poz. 35, z 1961 r. poz. 42, z 1971 r. poz. 117 oraz z 1989 r. poz. 192);

2) *ustawa* z dnia 17 grudnia 1977 r. o morzu terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. poz. 162);

3) *ustawa* z dnia 17 grudnia 1977 r. o szelfie kontynentalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. poz. 164 oraz z 1989 r. poz. 192).

Art. 71. [Wejście w życie]

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1991 r.

[1] Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).